



Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 15. jūlijā *

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz atsevišķu Eiropas Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību — Regulas (EK) Nr. 45/2001 8. panta b) punkts — Personas datu nosūtīšana — Nosacījumi attiecībā uz datu nosūtīšanas vajadzību un risku, ka tiks aizskartas datu subjekta likumīgās intereses

Lieta T-115/13

Gert-Jan Dennekamp, ar dzīvesvietu *Giethoorn* (Nīderlande), ko pārstāv *O. Brouwer*, *T. Oeyen* un *E. Raedts*, advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Somijas Republika, ko pārstāv *H. Leppo*, pārstāve,

un

Zviedrijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *S. Johannesson* un *U. Persson*, vēlāk – *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *U. Persson*, *E. Karlsson*, *L. Swedenborg*, *C. Hagerman* un *F. Sjövall*, pārstāvji,

un

Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU), ko pārstāv *A. Buchta* un *U. Kallenberger*, pārstāves,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *N. Lorenz* un *N. Görlitz*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību atcelt Parlamenta 2012. gada 11. decembra Lēmumu A (2012) 13180, ar ko ir atteikta piekļuve atsevišķiem dokumentiem par atsevišķu Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā.

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Dītrihs [*A. Dittrich*], tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] (referents) un V. Tomljenoviča [*V. Tomljenović*],

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorzcyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 19. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

- 1 Prasītājs *Gert-Jan Dennekamp* ir žurnālists, kuru nodarbina *Nederlandse Omroep Stichting* (Nīderlandes Radio un televīzijas asociācija).
- 2 Prasītājs 2005. gada 25. novembrī, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), iesniedza Parlamentā pieteikumu piekļūt “visiem dokumentiem”, kas attiecas uz Parlamenta deputātu papildu pensiju shēmu (turpmāk tekstā – “shēma”). Viņam tika atļauta piekļuve ģenerālsēdētāra paziņojumam Parlamenta prezidijam (turpmāk tekstā – “Prezidijs”), “Gada ziņojumiem un pārskatiem” par vairākiem gadiem un Prezidija sanāksmes protokolam. Pēc tam tika izbeigta lieta par sūdzību, ko prasītājs bija iesniedzis Eiropas Ombudam saistībā ar to, ka viņam tika atteikta piekļuve to Parlamenta deputātu sarakstam, kuri ir šīs shēmas dalībnieki.
- 3 Ar 2008. gada 20. oktobra vēstuli prasītājs lūdza piekļuvi visiem dokumentiem, kas liecina, kuri Parlamenta deputāti (turpmāk tekstā – “deputāti”) piedalās šajā shēmā, to deputātu sarakstam, kuri shēmā piedalās 2005. gada 1. septembrī, un to deputātu sarakstam, kuri shēmā piedalās piekļuves pieteikuma iesniegšanas datumā un kuriem par labu Parlaments veic ikmēneša iemaksu. Parlaments ar 2008. gada 17. decembra lēmumu noraidīja pieteikumu par piekļuvi iepriekš minētajiem dokumentiem.
- 4 Vispārējā tiesa ar 2011. gada 23. novembra spriedumu *Dennekamp/Parlaments* (T-82/09, EU:T:2011:688) noraidīja prasību atcelt 2008. gada 17. decembra lēmumu. Vispārējā tiesa būtībā uzskatīja, ka prasītājs pieteikumā par piekļuvi dokumentiem nav ņēmis vērā ar 2010. gada 29. jūnija spriedumu Komisija/*Bavarian Lager* (C-28/08 P, Krājums, EU:C:2010:378, 63. punkts) iedibināto principu, saskaņā ar kuru, ja piekļuves pieteikums attiecas uz personas datiem, tad ir pilnībā piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.). Konkrētāk runājot, Vispārējā tiesa konstatēja, ka prasītājs nebija pierādījis personas datu nosūtīšanas vajadzību, kas ir prasīta Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā (spriedums *Dennekamp/Parlaments*, minēts iepriekš, EU:T:2011:688, 31.–35. punkts).
- 5 Ar 2012. gada 10. septembra vēstuli prasītājs lūdza Parlamenta priekšsēdētājam viņam piešķirt piekļuvi četru kategoriju dokumentiem: visiem dokumentiem, no kā izriet, kuri pašreizējie deputāti ir shēmas dalībnieki; sarakstam ar deputātu vārdiem, kuri bija shēmas dalībnieki pēc 2005. gada septembra; sarakstam ar deputātu vārdiem, kuri pašlaik ir shēmas dalībnieki un kuriem par labu Parlaments veic ikmēneša iemaksu; visiem dokumentiem, kas ir saistīti ar shēmas finansiālo stāvokli pēc 2009. gada (turpmāk tekstā – “sākotnējais pieteikums”).

- 6 Sākotnējā pieteikumā prasītājs apgalvoja, ka, pirmkārt, pastāvēja objektīva vajadzība nosūtīt personas datus Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē un, otrkārt, ka nebija riska, ka ar attiecīgo datu izpaušanu tiktu aizskartas attiecīgo personu likumīgās intereses.
- 7 Attiecībā uz personas datu nosūtīšanas vajadzību prasītājs, balstoties uz Regulā Nr. 1049/2001 atzītajām būtiskajām sabiedrības interesēm nodrošināt pārredzamību, uzsvēra sabiedrības vajadzību labāk izprast, kādā veidā tika pieņemti lēmumi, un faktu, ka šajā nolūkā ar preses reportāžām varētu tikt uzsāktas debātes. Šajā lietā viņš uzsvēra, ka Eiropas pilsoņiem ir ļoti svarīgi zināt, kuriem deputātiem bija personīgas intereses saistībā ar shēmu, galvenokārt ņemot vērā apstākli, ka Parlaments sedz divas trešdaļas no to deputātu iemaksām, kuri piedalās shēmā, ka tas vairākkārt ir sedzis shēmas deficītu un ka tas ir apņēmies segt visus zaudējumus, kas shēmai varētu rasties, tādējādi deputātiem, kuri piedalās shēmā, garantējot iegūtās pensijas tiesības – tas saskaņā ar prasītāja viedokli nozīmē publisko līdzekļu ievērojamu izmantošanu.
- 8 Attiecībā uz to, ka netiks nekādi aizskartas deputātu likumīgās intereses, prasītājs pauda viedokli, ka bija grūti saprast, kāds kaitējums radīsies, ja tiks izpausti to deputātu vārdi, kuri piedalās shēmā, jo šie deputāti varēšot arī turpmāk gūt no tās labumu un šādi netikšot izpausta informācija par viņu privātajiem ieguldījumiem. Gadījumā, ja tiktu uzskatīts, ka to deputātu vārdu izpaušana, kuri ir shēmas dalībnieki, skartu viņu privātās intereses – saskaņā ar prasītāja viedokli nav runas par viņu likumīgām privātām interesēm, jo, ņemot vērā, ka shēmu izveidoja un ietekmēja ievēlētās personas par labu ievēlētām personām un ka tā sniedz finansiālu labumu no publiskiem līdzekļiem, pret šādām privātām interesēm nedrīkstētu attiekties tādā pašā veidā kā pret interesēm, kuras izriet no privātām iemaksām parastā pensiju shēmā. Prasītājs uzskata, ka sabiedrības negatīvā reakcija saistībā ar noteiktu deputātu dalību shēmā nevarot tikt uzskatīta privātās dzīves aizskārumu, kura novēršana esot Regulas Nr. 1049/2001 mērķis.
- 9 Visbeidzot, sākotnējā pieteikumā prasītājs pēc atsaukšanās uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Romā 1950. gada 4. novembrī parakstīto Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (turpmāk tekstā – “ECPAK”) apgalvoja, ka ar savu pieteikumu viņš necenšas iejaukties deputātu mājoklī vai ģimenes dzīvē, bet gan uzsākt debātes par publisko pienākumu izpildi, kurās Eiropas pilsoņiem vajadzētu būt tiesībām piedalīties.
- 10 Ar 2012. gada 17. oktobra vēstuli Parlamenta ģenerālsēkretārs atteica piekļuvi pirmo trīs kategoriju dokumentiem, pamatojoties uz to, ka šie dokumenti saturēja personas datus, attiecībā uz kuriem Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā ir prasīts, ka pieteikuma iesniedzējam ir jāpierāda šo datu nosūtīšanas vajadzība un ka nedrīkst būt nekāda pamata pieņemt, ka varētu tikt ierobežotas datu subjekta likumīgās intereses. Ģenerālsēkretārs uzskatīja, ka prasītājs, atsaucoties tikai uz sabiedrības interesēm nodrošināt atklātību, nebija pierādījis attiecīgo datu nosūtīšanas vajadzību. Rezultātā viņš uzskatīja, ka nav jāpārbauda, vai pastāv risks, ka tiks aizskartas deputātu likumīgās intereses. Visbeidzot, runājot par prasītāja pieprasīto dokumentu ceturto kategoriju, ģenerālsēkretārs identificēja tos dokumentus, kas attiecas uz shēmas finansiālo situāciju kopš 2009. gada, un sniedza atsauces, kuras izmantojot, šos dokumentus bija iespējams atrast Parlamenta tīmekļa vietnē.
- 11 Ar 2012. gada 8. novembra vēstuli prasītājs, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, iesniedza atkārtotu pieteikumu par piekļuvi šā sprieduma 5. punktā minētajiem pirmo trīs kategoriju dokumentiem (turpmāk tekstā – “atkārtotais pieteikums”). Prasītājs uzsvēra iemeslus, kuru dēļ viņš uzskatīja, ka attiecīgie personas dati ir jānosūta, pamatojoties uz tiesībām piekļūt informācijai un tiesībām uz vārda brīvību. Viņš uzsvēra, ka Parlaments vajadzību nosūtīt šos datus nav samērojis ar attiecīgo deputātu tiesībām uz privātās dzīves neaizskārumu, kā arī to, ka nav ticis paskaidrots, kādā veidā pieprasītā piekļuve varētu konkrēti un faktiski aizskart minēto deputātu privāto dzīvi. Turpinājumā prasītājs detalizēti izskaidroja, pirmkārt, kāpēc ir vajadzīgs izpaust pieprasītos dokumentus, proti, lai varētu sagatavot reportāžu par veidu, kādā publiskie līdzekļi ir tikuši iztērēti, par privāto interešu iespējamo ietekmi uz deputātu balsojumu un par kontroles mehānismu darbību,

un, otrkārt, kāpēc attiecīgo deputātu iespējamās privātās intereses, kuras skar pieprasītie dokumenti, nevar prevalēt pār vārda brīvību un sabiedrības interesēm saņemt informāciju par to, kādā veidā publiskie līdzekļi ir tikuši iztērēti, kā arī par pieņemtajiem politiskajiem lēmumiem.

- 12 Parlaments ar 2012. gada 11. decembra Lēmumu A (2012) 13180 noraidīja atkārtoto pieteikumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 13 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments atteikumu pieklūt pieprasītajiem dokumentiem pamatoja ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, kurš attiecas uz risku, ka tiks kaitēts personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo šajos dokumentos ir iekļauti personas dati Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē un to izpaušana būtu pretrunā šai regulai, kas ir pilnībā jāpieņem, ja pieprasītie dokumenti satur šādus datus.
- 14 Apstrīdētajā lēmumā, runājot par Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzēto vajadzības nosacījumu, pirmkārt, Parlaments uzskatīja, ka tas tāpat kā jebkurš izņēmums no pamattiesībām ir jāinterpretē šauri. Otrkārt, tas atzina, ka prasītājs ir bijis ļoti precīzs attiecībā uz saviem nodomiem rīkoties ar attiecīgajiem personas datiem, taču, ka viņa argumenti nepierāda vajadzību tos nosūtīt. Parlaments uzskatīja, ka, ja Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta kontekstā kā derīgs arguments tiktu pieņemta atsaukšanās uz sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu interesēm īstenot kontroli pār publiskiem izdevumiem, tas ļautu izpaust personas datus, pārkāpjot jebkādas saprātīgas robežas un to aizsardzības noteikumus. Konkrētāk runājot, Parlaments norādīja, ka prasītājs nav pierādījis saikni starp saviem nodomiem un konkrētajiem datiem, kuriem viņš vēlas pieklūt. Neesot ne vajadzīgi, ne samērīgi pieprasīt visu deputātu vārdus, kuri piedalās shēmā, jo lēmumus saistībā ar to ir pieņēmis Prezidijs. Treškārt, Parlaments norādīja, ka interešu konflikta risks neatraujami izriet no parlamenta stāvokļa, jo tas vienmēr lemj par savu deputātu atalgojumu, un šis fakts pats par sevi nevar attaisnot personas datu izpaušanu. Ceturtkārt, Parlaments uzskatīja, ka Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkts ir jāinterpretē tā, lai tiktu nodrošināta minētās regulas jēga un lietderīgā iedarbība, un ka tā piemērošana nevar atņemt tam visu saturu, kas tā būtu, ja – kā šajā lietā – personas datu nosūtīšanas vienīgais mērķis ir to tūlītēja izpaušana sabiedrībai. Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošana nozīmē to, ka personai, kura pieprasa personas datu nosūtīšanu, ir jāpierāda vajadzība tos nosūtīt, savukārt prasītāja mērķis ļautu pieklūt datiem tādām personām, kuras nav pierādījušas šādu vajadzību – tas ir pretrunā spriedumā *Komisija/Bavarian Lager*, minēts 4. punktā (EU:C:2010:378, 63. punkts), noteiktajam principam.
- 15 Runājot par personas datu nosūtīšanas vajadzības samērošanu ar datu subjektu likumīgajām interesēm, Parlaments, ņemot vērā Regulu Nr. 45/2001, uzskatīja, ka priekšroka ir datu subjektu interesēm, jo neesot samērīgi atļaut šādu nosūtīšanu. Pirmkārt, Parlaments piekrita, ka deputāta likumīgās intereses ir šaurākas nekā tādas privātpersonas intereses, kura nepilda publiskus uzdevumus, un attiecīgi viņa datu aizsardzības līmenis ir zemāks. Otrkārt, Parlaments tomēr norādīja, ka shēmas finansēšana no publiskiem līdzekļiem nenozīmē, ka šādu deputātu personas dati nav aizsargājami vai ka viņiem nebūtu likumīgu interešu, uz kurām atsaukties, vēršoties pret šo datu izpaušanu. Šajā kontekstā Parlaments apgalvoja, ka ir jānošķir dati, kuri attiecas uz publisko sfēru un kuru aizsardzības līmenis ir zemāks, no datiem, kuri attiecas uz privāto sfēru un kurus aizsargā likumīgo interešu jēdziens. Saskaņā ar Parlamenta viedokli minētie personas dati attiecās uz deputātu privāto sfēru un tajos ietvertā informācija ir uzskatāma par likumīgu interesi, kas ir aizsargājama. Runa esot par datiem, kuri skar attiecīgo deputātu personisko finansiālo stāvokli, proti, iemaksas pensiju shēmā un no tās izrietošās pensiju tiesības, kas esot privāta rakstura jautājumi. Parlaments norāda, ka, protams, deputāta mandāta pastāvēšana ir obligāts nosacījums, lai piedalītos shēmā, taču pensija tiek izmaksāta tikai pēc mandāta beigām un personīgās iemaksas ir būtiskas. Treškārt, Parlaments apgalvoja, ka, ja finansējums no publiskiem līdzekļiem būtu pietiekams kritērijs, lai dati netiktu uzskatīti par personas datiem, tad tam būtu jāattiecas arī uz jebkuru publiskajā pārvaldē nodarbināto. Ceturtkārt, Parlaments, samērojot intereses, secināja, ka, it īpaši ņemot vērā plašsaziņas līdzekļu un plašākas sabiedrības interešu par deputātu personīgo finansiālo situāciju vispārīgo raksturu, nav samērīgi izpaust pieprasītos datus, ja vien netiek atzīts, ka ir iespējams pieklūt visiem deputātu personas datiem vai pat visu publisko

amatpersonu datiem, kas skar izdevumus no publiskiem līdzekļiem. Parlaments uzskata, ka šāda pieeja atņemtu LESD 16. pantam jebkādu saturu, savukārt prasītājam savu mērķu sasniegšanai būtu pietiekami pieprasīt apkopotus datus par shēmas finansiālo stāvokli. Piektkārt, Parlaments norādīja, ka pastāv piemērotāki pasākumi prasītāja mērķu sasniegšanai, kas pietiekamā veidā nodrošinātu publisko izdevumu kontroli un sniegtu informāciju sabiedrībai.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 16 Ar prasības pieteikumu, kurš Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2013. gada 22. februārī, prasītājs uzsāka šo tiesvedību.
- 17 Ar dokumentiem, kas iesniegti attiecīgi 2013. gada 29. un 30. maijā un 11. jūnijā, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU), Zviedrijas Karaliste un Somijas Republika lūdza atļauju iestāties lietā, lai atbalstītu prasītāja prasījumus.
- 18 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2013. gada 11. septembra rīkojumiem, pirmkārt, EDAU un, otrkārt, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā.
- 19 Tā kā palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas piektajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 20 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai skaitā to personu, kuras iestājušās lietā.
- 21 Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un EDAU prasījumi Vispārējai tiesai ir apmierināt prasītāja prasījumus un atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 22 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - prasību noraidīt kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 23 Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa pusēm uzdeva jautājumu. Puses atbildēja ar vēstulēm, ko 2014. gada 16. oktobrī iesniedza Parlaments un 2014. gada 17. oktobrī – prasītājs.
- 24 Pēc tiesas sēdes Parlamentam tika adresēti vairāki rakstveida jautājumi, uz kuriem atbilde Vispārējās tiesas kancelejā tika saņemta 2015. gada 7. janvārī. Prasītājs iesniedza savus apsvērumus par Parlamenta atbildi. Mutvārdu process tika pabeigts 2015. gada 2. februārī.

Juridiskais pamatojums

1. Par strīda tvērumu

- 25 Atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu, prasītājs norādīja, ka 64 deputāti, kuri ir shēmas dalībnieki, bija vērsušies pret grozījumiem, ko Prezidijs tajā veica 2009. gada 9. marta un 1. aprīļa sanāksmēs, Vispārējā tiesā ceļot prasību, kura tika noraidīta ar 2010. gada 15. decembra rīkojumu *Albertini u.c.* un *Donnelly/Parlaments* (T-219/09 un T-326/09, Krājums, EU:T:2010:519).

- 26 Turklāt vēl viens deputāts, kas ir shēmas dalībnieks, cēla prasību Vispārējā tiesā par Parlamenta lēmumu, ar kuru tika atteikts viņam izmaksāt brīvprātīgo papildu pensiju kapitāla formā (spriedums, 2011. gada 18. oktobris, *Purvis/Parlaments*, T-439/09, Krājums, EU:T:2011:600).
- 27 Ir jākonstatē, ka to 65 deputātu vārdi, kas piedalās shēmā, tika publiskoti datumos, kuros Vispārējā tiesa pasludināja nolēmumus trijās šā sprieduma 25. un 26. punktā minētajās lietās, proti, pirms šīs prasības celšanas.
- 28 Šajā ziņā šai prasībai trūkst prasības priekšmeta (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2006. gada 11. decembris, *Weber/Komisija*, T-290/05, EU:T:2006:381, 42. punkts).
- 29 Tādējādi par šo strīda aspektu nav jālemj.

2. Par prasības pamatotību

- 30 Vēršoties pret apstrīdēto lēmumu, prasītājs izvirza divus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz Pamattiesību hartas 11. un 42. panta pārkāpumu un kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu kopsakarā ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu. Otrais pamats attiecas uz pamatojuma neesamību.

Par pirmo pamatu, kas attiecas Pamattiesību hartas 11. un 42. panta pārkāpumu un kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu kopsakarā ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu

- 31 Pamata pirmajā daļā prasītājs apgalvo, ka atkārtotajā pieteikumā viņš saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu ir sniedzis skaidru un leģitīmu pamatojumu, kāpēc ir vajadzīga pieprasītajos dokumentos iekļauto personas datu nosūtīšana, balstoties uz Eiropas pilsoņu tiesībām uz informāciju. Pamata otrajā daļā prasītājs apgalvo, ka interešu samērošanas ietvaros deputātiem nav likumīgu interešu uz viņu privātās dzīves aizsardzību Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē.
- 32 Pamata pirmā daļa ir iedalīta četros iebildumos, ar kuriem prasītājs apgalvo, pirmkārt, ka viņš esot pierādījis personas datu nosūtīšanas vajadzību, proti, kritēriju, kas paredzēts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā un interpretēts tādu spriedumu gaismā kā Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā (EU:C:2010:378, 63. punkts), un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā (EU:T:2011:688, 31.–35. punkts), otrkārt, ka vajadzības kritērijs nav jāinterpretē šauri, treškārt, ka pastāv tieša saikne starp viņa pieteikuma mērķi un vajadzību izpaust visus pieprasītos vārdus, kas ir vispiemērotākais līdzeklis šā mērķa sasniegšanai, un, ceturtkārt, ka apstrīdētajā lēmumā nav pietiekami ņemti vērā Regulas Nr. 1049/2001 struktūra un mērķis.
- 33 Pamata otrā daļa ir iedalīta trīs iebildumos. Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka deputātiem nav likumīgu interešu uz viņu privātās dzīves aizsardzību Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē, jo viņu rīcība ir pakļauta būtiskai sabiedrības kontrolei. Otrkārt, viņš uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā Parlaments nav pamatojis faktu, ka pieprasīto dokumentu izpaušana aizskartu deputātu likumīgās intereses. Ar trešo iebildumu viņš apgalvo, ka, pat ja Parlaments pamatoti ir uzskatījis, ka pieprasītā informācija attiecas uz tā deputātu privāto sfēru, tas neesot pietiekami, lai to aizsargātu kā likumīgu interesi Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē, kurā ir prasīta attiecīgo interešu samērošana.
- 34 Vispirms ir jāpārbauda nosacījumi, saskaņā ar kuriem Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā ir atļauta personas datu nosūtīšana, atbildot īpaši uz pamata pirmās daļas otro un ceturto iebildumu, ar kuriem tiek apstrīdēts veids, kā Parlaments ir piemērojis Regulu Nr. 1049/2001 kopsakarā ar Regulu Nr. 45/2001. Pēc tam, atbildot uz pamata pirmās daļas pirmo un trešo iebildumu, ir jānoskaidro, vai Parlaments ir pareizi novērtējis prasītāja sniegto pamatojumu attiecībā uz personas datu nosūtīšanas

vajadzību. Visbeidzot, atbildot uz pamata otrās daļas trim iebildumiem, kuri lielā mērā pārklājas, ir jāpārbauda, vai Parlaments ir pareizi samērojis deputātu likumīgās intereses uz privātās dzīves aizsardzību ar interesēm nosūtīt personas datus.

Par Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu kopsakarā ar Regulu Nr. 45/2001 un par Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanas nosacījumu interpretāciju

- 35 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 15. panta 3. punktu ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, kas noteikti atbilstoši LESD 294. pantā paredzētajai procedūrai (skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, Krājums, EU:C:2014:112, 61. punkts un tajā minētā judikatūra). Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 1. apsvērumu šī regula atbilst ar Amsterdamas līgumu iekļautajā LES 1. panta otrajā daļā izteiktajai gribai iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kurā lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem. Kā atgādināts minētās regulas preambulas 2. apsvērumā, sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (spriedumi, 2008. gada 1. jūlijs, *Zviedrija un Turco/Padome*, C-39/05 P un C-52/05 P, Krājums, EU:C:2008:374, 34. punkts, un 2011. gada 21. jūlijs, *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, C-506/08 P, Krājums, EU:C:2011:496, 72. punkts).
- 36 Šajā nolūkā Regulas Nr. 1049/2001 mērķis – kā par to liecina tās preambulas 4. apsvēruma un tās 1. pants – ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (spriedumi *Zviedrija un Turco/Padome*, minēts 35. punktā, EU:C:2008:374, 33. punkts, un *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 73. punkts).
- 37 Taču šīs tiesības tomēr ir pakļautas zināmiem ierobežojumiem, kas ir pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk un atbilstoši minētās regulas preambulas 11. apsvērumam tās 4. pantā ir paredzēts izņēmumu tiesiskais regulējums, kas iestādēm dod tiesības atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var aizskart kādas intereses, kas ir aizsargātas ar šo pantu (spriedums *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 74. punkts).
- 38 Tomēr, tā kā ar šiem izņēmumiem tiek izdarīta atkāpe no principa par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedumi *Zviedrija un Turco/Padome*, minēts 35. punktā, EU:C:2008:374, 36. punkts, un *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 75. punkts).
- 39 Tādējādi, ja attiecīgā iestāde nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publiskot, tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski aizskart intereses, ko aizsargā kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas (spriedums *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 76. punkts). Turklāt šāda aizskāruma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (spriedumi *Zviedrija un Turco/Padome*, minēts 35. punktā, EU:C:2008:374, 43. punkts, un *Zviedrija/MyTravel* un Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 76. punkts).
- 40 Ir arī jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka, izvērtējot saistību, kāda pastāv starp Regulu Nr. 1049/2001 un Regulu Nr. 45/2001, lai šajā gadījumā piemērotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, proti, personas privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzību, ir jāpatur prātā, ka minētajām regulām ir dažādi mērķi. Ar pirmo ir paredzēts nodrošināt vislielāko iespējamo valsts iestāžu lēmumu pieņemšanas procedūru, kā arī informācijas, ar ko ir pamatoti to lēmumi, pārskatāmību. Tātad tajā paredzēts maksimāli atvieglot tiesību piekļuvi dokumentiem īstenošanu, kā arī sekmēt labu administratīvu praksi. Otrā paredz nodrošināt fizisku

personu pamattiesības un brīvības, it īpaši uz viņu privāto dzīvi, personas datu apstrādes laikā (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 49. punkts, un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 23. punkts).

- 41 Tā kā Regulā Nr. 45/2001 un Nr. 1049/2001 nav normu, kurās būtu skaidri paredzēts vienas regulas pārākums pār otru, principā ir jānodrošina, ka tās tiek pilnībā piemērotas (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 56. punkts, un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 24. punkts).
- 42 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ar kuru Parlaments pamatoja savu atteikumu piekļūt pieprasītajiem dokumentiem, ir paredzēts, ka “iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt [...] personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar [Savienības] tiesību aktiem par personas datu aizsardzību”. No judikatūras izriet, ka tā ir nedalāma norma, kura prasa, lai iespējamais kaitējums personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai vienmēr tiktu aplūkots un izvērtēts saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un īpaši ar Regulu Nr. 45/2001. Šajā tiesību normā ir noteikts īpašs un pastiprināts tiesiskais regulējums attiecībā uz tās personas aizsardzību, kuras personas dati attiecīgajā gadījumā varētu tikt izpausti sabiedrībai (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 59. un 60. punkts, un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 25. punkts).
- 43 Ja ar Regulu Nr. 1049/2001 pamatota pieteikuma mērķis ir iegūt piekļuvi dokumentiem, kuros ir personas dati, tad ir pilnībā piemērojamas Regulas Nr. 45/2001 normas, to skaitā tās 8. pants (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 63. punkts, un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 26. punkts).
- 44 Prasītāja argumenti, kurus atbalsta Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un EDAU, ir jāizvērtē šo argumentu gaismā.
- 45 Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav pietiekami ņemta vērā Regulas Nr. 1049/2001 struktūra un mērķis, proti, uzlabot publisko lēmumu pieņemšanas procesu, tuvinot to pilsoņiem ar pārskatāmības palīdzību. Saskaņā ar spriedumu Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā (EU:C:2010:378), neesot iespējams atņemt Regulai Nr. 1049/2001 lietderīgo iedarbību, interpretējot attiecīgās tiesību normas tādējādi, ka likumīga izpaušana nekad nevarētu notikt ar mērķi informāciju pilnībā izpaust sabiedrībai. Turklāt šāds rezultāts neņemtu vērā nosacījumus, kuros saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas viedokli sabiedrības intereses saņem informāciju prevalē pār tiesībām uz publiskas personas privātās dzīves aizsardzību, proti, ja reportāžā ir pausti fakti, kuri spēj veicināt debates demokrātiskā sabiedrībā par šīm personām saistībā ar viņu oficiālo funkciju īstenošanu. Prasītājs uzskata, ka Parlaments, apstrīdētajā lēmumā apgalvojot, ka atzīt datu publisku izpaušanu par likumīgu mērķi būtu pretrunā Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta mērķim, pārkāpj Pamattiesību hartas 11. pantu ECPAK 10. panta gaismā.
- 46 Replikā prasītājs apgalvo, ka Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais vajadzības kritērijs nav interpretējams šauri, jo rezultātā izņēmums no pamattiesībām uz piekļuvi dokumentiem tiktu interpretēts plaši, tiktu nelegitīmi ierobežotas šīs tiesības un tas būtu pretrunā Savienības judikatūrai.
- 47 Prasītāja apgalvojums balstās uz ideju, ka Regulas Nr. 1049/2001 piemērošana kopsakarā ar Regulu Nr. 45/2001 atbilstoši spriedumam Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā (EU:C:2010:378), nedrīkst pilnībā neitralizēt pirmās regulas normas un tādējādi – pamattiesības uz piekļuvi Savienības iestāžu dokumentiem, kuras garantētas visiem Eiropas pilsoņiem. Turklāt Somijas Republika savā iestāšanās rakstā pauž, ka abu regulu pamatsaturs un pamatprincipi ir jāpiemēro tā, lai viena regula tiktu piemērota saderīgi un saskaņoti ar otru. Attiecībā uz šiem principiem tā uzskata, ka ir jāņem vērā noteikums, kas Regulā Nr. 1049/2001 paredzēts attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem pamatojuma trūkumu. Šajā kontekstā Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais personas

datu nosūtīšanas vajadzības jēdziens nav jāinterpretē šauri, jo tas ierobežotu vai atņemtu jebkādu iespēju piekļūt dokumentiem, ja pieteikums ir pamatots ar vispārēju interešu apsvērumiem, piemēram, tiesībām uz informāciju.

- 48 Lai atbildētu uz šo argumentāciju, kura ir vērsta uz to, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz piekļuvi iestāžu rīcībā esošiem dokumentiem, kuras izriet no Regulas Nr. 1049/2001, un no Regulas Nr. 45/2001 izrietošajiem pienākumiem attiecībā uz šo iestāžu veiktu personas datu nosūtīšanu, ir jāprecizē abās regulās paredzēto noteikumu savstarpējā saistība.
- 49 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka pieteikuma par piekļuvi dokumentiem kontekstā Regula Nr. 45/2001 tiek piemērota tikai tad, ja iestāde, kurā pieteikums ir iesniegts, atsaka piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu. Šajā tiesību normā ir prasīts, lai iespējamais kaitējums personas privātajai dzīvei un neaizskaramībai vienmēr tiktu aplūkots un izvērtēts saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību un īpaši ar Regulu Nr. 45/2001 (šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 59. punkts).
- 50 Ja pieprasītie dokumenti satur personas datus Regulas Nr. 45/2001 2. panta a) punkta izpratnē, iestādei principā ir jānodrošina, ka piekļuves pieteikumam tiek pilnībā piemērotas abas regulas (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 56. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 24. punkts). Taču ir jānorāda, ka Regulā Nr. 45/2001 ir noteikts īpašs un stingrāks tiesiskais regulējums attiecībā uz tās personas aizsardzību, kuras personas dati varētu tikt izpausti sabiedrībai, un, ka, izskatot piekļuves pieteikumu, ir pilnībā piemērojamas tās tiesību normas, tai skaitā tās 8. pants (spriedumi Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 60. un 63. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 25. un 26. punkts). Turklāt, kopsakarā apskatot Regulas Nr. 45/2001 preambulas 7. un 14. apsvērumu, ir skaidrs, ka tās normas ir saistošas un ir piemērojamas visu veidu personas datu apstrādei, ko Savienības iestādes veic jebkādā kontekstā.
- 51 Tādējādi, ja pieteikuma par piekļuvi dokumentiem apmierināšanas rezultātā var tikt izpausti personas dati, iestādei, kurā šis pieteikums iesniegts, ir jāpiemēro visas Regulas Nr. 45/2001 tiesību normas, un Regulā Nr. 1049/2001 paredzētie atšķirīgie noteikumi un principi nevar ierobežot pilnīgo aizsardzību, kas garantēta šiem datiem. Šāds iestāžu darbībai piemērojams princips saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 preambulas 12. apsvērumu izriet no datu subjektiem piešķirto tiesību svarīguma, lai tos aizsargātu saistībā ar šādu datu apstrādi.
- 52 Ņemot vērā šo vispārējo sistēmu, ir taisnība – kā to norāda prasītājs un Somijas Republika –, ka tiesības piekļūt dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktu, nav pakļautas nosacījumam, ka pieteikuma iesniedzējam ir intereses šos dokumentus izpaust. Runa ir par atvērtības un pārskatāmības principu konkrētu izpausmi, kuriem ir jābūt Savienības iestāžu rīcības pamatā, kā arī par iestāžu demokrātiskā rakstura izpausmi.
- 53 Ir jākonstatē, ka, uzliekot iestādēm pienākumu izvērtēt risku, ka tiks nodarīts kaitējums personas privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzībai saskaņā ar Regulu Nr. 45/2001, un ierobežojumus, kuri tajā uzlikti personas datu apstrādei, it īpaši tās 8. panta b) punktā, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir netieši prasīts, lai pieteikuma iesniedzējs, sniedzot skaidru un likumīgu pamatojumu, pierāda, kāpēc ir vajadzīga pieprasītajos dokumentos iekļauto personas datu nosūtīšana (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 78. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. punkts).
- 54 Tādējādi Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā ir prasīts, lai iestāde, kurā iesniegts pieteikums, vispirms izvērtē, vai personas datu nosūtīšana ir vajadzīga un tādējādi samērīga, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja mērķi (šajā ziņā skat. spriedumu *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 34. punkts). Ar šo pašu Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu iestādei ir uzlikts

- pienākums pēc tam pārbaudīt, vai personas datu nosūtīšana var aizskart datu subjekta likumīgās intereses, šajā pārbaudē konstatējot, vai pieteikuma iesniedzēja mērķis var radīt šādas sekas (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 78. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. punkts). To darot, iestādei ir jāizvērtē pieteikuma iesniedzēja norādītais pamatojums attiecībā uz personas datu nosūtīšanu un tādējādi – piekļuvi dokumentiem.
- 55 Tādējādi Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētā personas datu nosūtīšanas vajadzības nosacījuma piemērošana liek atzīt, ka pastāv izņēmums no Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punktā paredzētā noteikuma. Šādas sekas pamato lietderīgā iedarbība, kas ir jāpiešķir Regulas Nr. 45/2001 tiesību normām, jo cits risinājums, nevis personas datu nosūtīšanas vajadzības pārbaude, ņemot vērā pieteikumu par piekļuvi dokumentiem iesniegušās personas mērķi, obligāti nozīmētu, ka šīs regulas 8. panta b) punkts paliktu nepiemērots.
- 56 Otrkārt, ir īpaši jāņem vērā ar Regulu Nr. 45/2001 attiecībā uz fizisko personu datu apstrādi izveidotā aizsardzības regulējuma būtiskās iezīmes, jo Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā izņēmuma no piekļuves tiesībām piemērošana nozīmē, ka pilnībā un kopumā ir jāpiemēro Regula Nr. 45/2001, kuras 1. pantā ir precizēts, ka tās mērķis ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un pamatbrīvības, it īpaši viņu tiesības uz privāto dzīvi.
- 57 Regulas Nr. 45/2001 II nodaļas 2. iedaļas 5. pantā ir precizēti nolūki, kuriem personas datu apstrāde tiek uzskatīta par pieļaujamu. Regulas Nr. 45/2001 7., 8. un 9. pantā ir paredzēti nosacījumi personas datu nosūtīšanai starp Savienības iestādēm vai struktūrām un to iekšienē, nosūtīšanai saņēmējiem, kuri nav Savienības iestādes un struktūras un uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.), un saņēmējiem, kuri nav Savienības iestādes un struktūras un uz kuriem neattiecas Direktīva 95/46.
- 58 Kaut arī Regulas Nr. 45/2001 7., 8. un 9. pantā nav noteikts princips vienlaikus ar izņēmumiem, katrs no šiem pantiem precīzi ierobežo personas datu nosūtīšanas iespējas, attiecinot uz to stingrus nosacījumus, un, ja šie nosacījumi nav izpildīti, nosūtīšana ir aizliegta. Šo nosacījumu skaitā vienmēr ir nosūtīšanas vajadzība, ņemot vērā dažāda rakstura mērķus.
- 59 Regulas Nr. 45/2001 mērķis saskaņā ar tās preambulas 5. apsvērumu ir piešķirt personām, kas definētas kā datu subjekti, tiesības ar juridisku spēku un precizēt to personu pienākumus attiecībā uz datu apstrādi, kuras ir atbildīgas par datu apstrādi Savienības iestādēs un struktūrās. Lai sasniegtu šo mērķi, nosacījumi, kas paredzēti attiecībā uz Savienības iestādes vai struktūras iespēju nosūtīt personas datus, ir jāinterpretē stingri, jo pretējā gadījumā tiktu apdraudētas šīm personām ar Regulu Nr. 45/2001 piešķirtās tiesības, kuras saskaņā ar tās preambulas 12. apsvērumu ir atzītas kā pamattiesības. Tādējādi, lai izpildītu vajadzības nosacījumu, ir jāpierāda, ka personas datu nosūtīšana salīdzinājumā ar citiem iespējamajiem pasākumiem ir vispiemērotākais pasākums, lai sasniegtu pieteikuma iesniedzēja mērķi, un ka tā ir samērīga ar sasniedzamo mērķi – tas nozīmē, ka pieteikuma iesniedzējam šajā nolūkā ir pienākums sniegt skaidru un likumīgu pamatojumu (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 78. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. un 34. punkts).
- 60 Pretēji prasītāja argumentiem šādi interpretētu Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzēto vajadzības nosacījumu nevar uzskatīt par izņēmuma no pamattiesībām uz piekļuvi dokumentiem plašu interpretāciju, kuras rezultātā notiktu šo tiesību nelikumīga ierobežošana pretēji Savienības judikatūrai. Šāda interpretācija nenozīmē, ka par labu personas datiem tiek radīts “kategorijas” izņēmums no principa par piekļuvi dokumentiem, bet gan, ka tiek saskaņotas divas pamattiesības, kuras ir savstarpējā pretrunā situācijās, kad pieteikums par piekļuvi dokumentiem attiecas uz personas datiem, kas tiek aizsargāti ar Regulu Nr. 45/2001, kā tas izriet no šā sprieduma 56.–59. punkta. Tiesību normas, ar kurām tiek aizsargātas šīs savstarpējā pretrunā esošās tiesības, ir formulētas tādējādi, ka

tiek nodrošinātas arī tiesības uz piekļuvi dokumentiem, jo Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkts vispirms pieteikuma iesniedzējam liek tikai pierādīt personas datu nosūtīšanas vajadzību, tas ir, pierādīt, ka runa ir par samērīgu līdzekli, kas ir visatbilstošākais, lai sasniegtu viņa mērķi (šajā ziņā skat. spriedumu *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 34. punkts), un pēc tam liek iestādei tikai pārbaudīt, vai personas datu nosūtīšana var aizskart datu subjekta likumīgās intereses, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja mērķi (šajā ziņā skat. spriedumus *Komisija/Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 78. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. punkts). Ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzēto nosacījumu šauru interpretāciju nekādi netiek izveidots izņēmums, kas vispārējā veidā liegtu piekļuvi personas datus saturošiem dokumentiem.

- 61 Taču Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētā vajadzības kritērija šaura interpretācija nenozīmē, ka nedrīkst ņemt vērā vispārīga rakstura pamatojumu personas datu nosūtīšanai, piemēram, sabiedrības tiesības uz informāciju par to, kā deputāti rīkojušies, istenojot savas funkcijas. Faktiski, kā izriet jau no šā sprieduma 54. punkta, nosūtīšanas pamatojuma vispārīgais raksturs tieši neskar jautājumu, vai nosūtīšana ir vajadzīga, lai sasniegtu pieteikuma iesniedzēja mērķus.
- 62 Ir taisnība – kā to norāda Parlaments –, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā nav paredzēts samērot intereses uz privātās dzīves aizsardzību un personas neaizskaramību ar sevišķām sabiedrības interesēm. Tomēr, izņemot Regulas Nr. 45/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā prasīts, lai personas dati netiek apstrādāti veidā, kas nav saderīgs ar nolūkiem, kuriem šie dati ir tikuši vākti, neviena minētās regulas norma neierobežo to pamatojumu tvērumu, kurus piekļuves pieteikuma iesniedzējs var sniegt attiecībā uz pieprasīto nosūtīšanu. Nekas viņam neliedz atsaukties uz tādu vispārīga rakstura pamatojumu, kāds ir sniegts šajā lietā, proti, būtībā uz sabiedrības tiesībām saņemt informāciju.
- 63 Lai gan Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmums no tiesībām uz piekļuvi dokumentiem uzliek pienākumu iestādēm izvērtēt risku, ka tiks nodarīts kaitējums personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai saskaņā ar Regulu Nr. 45/2001, īpaši tās 8. panta b) punktu, taču tas ir jāsteno tā, lai tiktu piešķirta lietderīgā iedarbība Regulas Nr. 1049/2001 tiesību normām. Tas tā nebūtu, ja iestāde, kurā iesniegts pieteikums piekļūt personas datus saturošiem dokumentiem, varētu, balstoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, liegt pieteikuma iesniedzējam pamatot datu nosūtīšanu ar vispārīga rakstura mērķi, piemēram, – kā šajā lietā – sabiedrības tiesībām uz informāciju.
- 64 Tādējādi nevar piekrist, ka prasītāja sniegtais vispārīga rakstura pamatojums personas datu nosūtīšanai, lai pierādītu, ka ir izpildīts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais vajadzības nosacījums, faktiski no jauna ieviestu sevišķu sabiedrības interešu kritēriju Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē.
- 65 Treškārt, neskarot šā sprieduma 51. punktā konstatēto, ir jānoraida Parlamenta arguments, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais vajadzības nosacījums esot jāinterpretē šauri vēl jo vairāk tāpēc, ka šajā lietā prasītāja mērķis ir tūlīt izpaust sabiedrībai personas datus, kuri tam tiktu nosūtīti – šāda rīcība būtu tiesību uz šo datu aizsardzību maksimāls aizskārums. Parlaments uzskata, ka Regula Nr. 45/2001 nav veidota, lai atļautu personas datu *erga omnes* izpaušanu.
- 66 Prasītājs faktiski ir paudis vēlmi izpaust sabiedrībai personas datus, kuru nosūtīšanu viņš pieprasa. Taču ir jāatgādina Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanas tiesiskais konteksts. Kā tika izskaidrots šā sprieduma 49. un 50. punktā – Regulas Nr. 45/2001 normas kļūva pilnībā piemērojamas tāpēc, ka, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tika iesniegts pieteikums piekļūt Parlamenta rīcībā esošajiem dokumentiem, un tāpēc, ka tas pret to iebilda, atsaucoties uz minētās regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu.

- 67 Arī šajā kontekstā piekļuves pieteikuma nolūks un rezultāts – ja tas tiek apmierināts – ir pieprasīto dokumentu izpaušana, kas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 4. punktu, nozīmē, ka iestāde vai struktūra, kurā pieteikums iesniegts, šos dokumentus dara pieejamus sabiedrībai. Nosacījumus, kas ar Regulu Nr. 45/2001 attiecināti uz personas datu nosūtīšanu, īpaši tos, kas paredzēti ar 8. panta b) punktā, nav iespējams interpretēt tādējādi, ka kāda minētā nosacījuma piemērošanas rezultātā principā piekļuve šādus datus saturošiem dokumentiem tiek piešķirta atsevišķiem pieteikumu iesniedzējiem, taču tiek liegta sabiedrībai, tādējādi padarot neiespējamu Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu. Ja persona, kura pieprasa piekļuvi personas datus saturošiem dokumentiem, ir pierādījusi šo datu nosūtīšanas vajadzību un iestāde, kurā pieteikums iesniegts, ir uzskatījusi, ka nav pamata pieņemt, ka nosūtīšana varētu aizskart datu subjektu likumīgās intereses, datus var nosūtīt un – ar nosacījumu, ka neviens no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem, izņemot to, kurš attiecas uz privātās dzīves aizsardzību un personas neaizskaramību, nav piemērojams – personas datus saturošais dokuments vai dokumenti tiek izpausti un tādējādi darīti pieejami sabiedrībai.
- 68 No šā sprieduma 49.–67. punkta izriet: ka Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais vajadzības kritērijs ir jāinterpretē šauri; ka personas datu nosūtīšanas vajadzības nosacījums nozīmē, ka iestādei vai struktūrai, kurā pieteikums iesniegts, ir jāpārbauda, vai šāda vajadzība pastāv, ņemot vērā piekļuves pieteikumu iesniegušās personas mērķi – tas ierobežo piekļuves pieteikuma pamatojuma neesamības noteikuma tvērumu; ka šo datu nosūtīšanas vajadzības pamatojums, uz kuru atsaucas pieteikuma iesniedzējs, var būt vispārīga rakstura un ka Regulai Nr. 1049/2001 nedrīkst atņemt lietderīgo iedarbību, interpretējot attiecīgās tiesību normas tādējādi, ka likumīga izpaušana nekad nevarētu notikt nolūkā informāciju pilnībā izpaust sabiedrībai.

Par personas datu nosūtīšanas vajadzības pamatojuma vērtējumu

- 69 Būtībā prasītājs uzskata, ka viņš ir pierādījis personas datu nosūtīšanas vajadzību, proti, kritēriju, kas paredzēts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā, kurš interpretēts spriedumu Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā (EU:C:2010:378, 63. punkts), un *Dennekamp/Parlaments*, minēts 4. punktā (EU:T:2011:688, 31.–35. punkts), gaismā, un tiešu saikni starp viņa pieteikuma mērķi un vajadzību izpaust visus pieprasītos vārdus.
- 70 Lai atbildētu uz prasītāja iebildumiem, vispirms ir jāapskata pamatojums, kas attiecībā uz personas datu nosūtīšanas vajadzību šajā gadījumā ir sniegts administratīvajā procesā, un vērtējums, ko Parlaments šajā ziņā ir sniedzis apstrīdētajā lēmumā, un pēc tam ir jāpauž Vispārējās tiesas vērtējums par izvirzītajiem argumentiem.

– Apstrīdētajā lēmumā sniegtais Parlamenta vērtējums par personas datu nosūtīšanas vajadzību

- 71 Ir jākonstatē, ka, runājot par personas datu nosūtīšanas vajadzību, sākotnējā pieteikumā bija uzsvērtā sabiedrības vajadzība labāk izprast, kādā veidā ir tikuši pieņemti lēmumi, un fakts, ka šajā nolūkā varētu tikt uzsāktas debates ar preses reportāžu palīdzību. Šajā lietā Eiropas pilsoņiem esot bijis ļoti svarīgi uzzināt, kuriem deputātiem bija personīgas intereses saistībā ar shēmu laikā, kad viņiem bija jāpieņem lēmumi par tās pārvaldību.
- 72 Atkārtotajā pieteikumā prasītājs uzskatīja, ka personas datu nosūtīšana ir vajadzīga, pamatojot to ar tiesībām uz informāciju un tiesībām uz vārda brīvību. Viņš paskaidroja, ka pieprasīto dokumentu izpaušana bija vajadzīga, lai viņš varētu sagatavot reportāžu par veidu, kādā publiskie līdzekļi ir tikuši iztērēti, par privāto interešu iespējamo ietekmi uz deputātu balsojumu un par kontroles mehānismu darbību. Šajā nolūkā viņš norādīja, ka bija obligāti jāzina attiecīgo deputātu vārdi viņa reportāžas vajadzībām, lai īstenotu savu vārda brīvību un nodotu šo informāciju sabiedrībai, kuras locekļiem kā pilsoņiem un nodokļu maksātājiem bija interese to zināt. Saskaņā ar viņa viedokli to deputātu vārdu izpaušana, kuri ir shēmas dalībnieki, ļautu izvairīties no tā, ka viņi izmanto savas balsstiesības, lai

ietekmētu shēmu, gūstot no tās labumu pretēji savu vēlētāju vēlmēm. Saskaņā ar prasītāja viedokli sabiedrībai nav citu līdzekļu, lai uzzinātu, kā deputāti izmanto savas publiskās prerogatīvas attiecībā uz shēmu.

- 73 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments principā uzskatīja, ka prasītājs nebija pierādījis vajadzību nosūtīt personas datus, un, lai atspēkotu izvirzīto pamatojumu, atsaucās uz diviem atsevišķiem argumentiem. Pirmkārt, Parlaments konstatēja, ka pieteikuma pamatojums bija sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu interese par publiskajiem izdevumiem, daļu no kuriem veido deputātu finansiālās priekšrocības, informācijas brīvības un vārda brīvības kontekstā. Šajā saistībā tas pauda viedokli, ka minētā sabiedrības interese bija abstrakta un ļoti vispārīga un ka, ja tā būtu derīgs arguments Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta kontekstā, tiktu atļauta personas datu izpaušana, pārkāpjot jebkādas saprātīgas robežas, un rezultātā veidotos situācija, kas neatbilstu Savienības noteikumiem par personas datu aizsardzību. Otrkārt, Parlaments norādīja, ka prasītājs nav pierādījis saikni starp saviem mērķiem un tiem konkrētajiem personas datiem, kuru nosūtīšanu viņš bija pieprasījis, un iemesli, kāpēc nosūtīšana būtu vajadzīga, nebija skaidri. Turpinājumā tas norādīja, ka sabiedrības kontroles īstenošanai nav ne vajadzīgi, ne samērīgi pieprasīt visu shēmas dalībnieku vārdus, jo lēmumus saistībā ar to bija pieņēmis Prezidijs, un prasītājam, lai pierādītu nosūtīšanas vajadzību, esot bijis jānorāda uz konkrētu un specifisku interešu konfliktu.

– Lietas dalībnieku argumenti

- 74 Ar pirmo iebildumu prasītājs apgalvo, ka viņš ir pamatojis personas datu nosūtīšanas vajadzību ar faktu, ka runa bija par sabiedrības interesēs esošu informāciju, kuru viņš kā žurnālists varētu sniegt Eiropas pilsoņiem, lai tie varētu uzzināt, kā publiskie līdzekļi ir tikuši iztērēti, kā viņu vēlētie pārstāvji rīkojās un vai deputātu balsojumu ietekmēja viņu finansiālās intereses. Ar otro iebildumu viņš apgalvo, ka viņš ir pierādījis tiešas saiknes pastāvēšanu starp viņa pieteikuma mērķi un vajadzību izpaust visus pieprasītos vārdus, kas ir vienīgais līdzeklis, ar kuru sabiedrība var likt saviem pārstāvjiem atbildēt par viņu rīcību attiecībā uz shēmu. Viņam savā pieteikumā neesot bijis jābūt precīzākam attiecībā uz tiem deputātiem, kas ir Prezidija locekļi.
- 75 Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un EDAU uzskata, ka pieprasītās informācijas izpaušanu attaisno: sabiedrības vispārējās intereses nodrošināt pārredzamību, kam būtu jāļauj sabiedrībai sniegt jēgpilnu vērtējumu par faktiem, kas attiecas uz shēmu, piemēram, deputātu rīcību balsojumos, un sniegt iespēju iztaujāt un uzklaut viņus; fakts, ka sliksnim, lai konstatētu, ka pastāv vajadzība nosūtīt personas datus, ir jābūt zemam, kad ir runa par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā izņēmuma interpretāciju; un fakts, ka vajadzību minētā panta izpratnē var pamatot ar iemesliem, kuri saistīti ar sabiedrības interesēm, kā prasītājs to precīzi un konkrēti norāda savā piekļuves pieteikumā.
- 76 Principā Parlaments apgalvo, ka prasītājs neizpilda no Savienības judikatūras izrietošo samērīguma prasību, lai pierādītu attiecīgo personas datu nosūtīšanas vajadzību. Tas atgādina, ka šāda vajadzības jēdziena interpretācija atbilst LES 15. pantam un Regulai Nr. 1049/2001. Tas vēl jo vairāk tā esot tādā gadījumā – kā šajā lietā –, kad personas datu nosūtīšanas pieprasījuma vienīgais mērķis ir šo datu paziņošana sabiedrībai, kas ir tiesību uz šo datu aizsardzību maksimāls aizskārums. Saskaņā ar Parlamenta viedokli Regula Nr. 45/2001 nav veidota, lai ļautu *erga omnes* izpaušanu, bet gan, lai ļautu tikai personas datu nosūtīšanu konkrētiem saņēmējiem. Turklāt tas norāda, ka prasītājs pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas nav sniedzis argumentus, kas objektīvi pamatotu iespējamās sabiedrības intereses, it īpaši, ka pašlaik notiek debates par shēmu vai ka kāda deputāta rīcība būtu apšaubāma, kā ir paredzēts spriedumā *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā (EU:T:2011:688).

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 77 Kā tika konstatēts šā sprieduma 59. punktā, lai būtu izpildīts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētais vajadzības nosacījums, kurš ir interpretējams šauri, ir jāpierāda, ka personas datu nosūtīšana salīdzinājumā ar citiem iespējamiem pasākumiem ir vispiemērotākais pasākums pieteikuma iesniedzēja mērķa sasniegšanai, un ka tas ir samērīgs ar sasniedzamo mērķi. Uz abiem iebildumiem, saskaņā ar kuriem attiecīgo datu nosūtīšana ir vispiemērotākais pasākums attiecīgo mērķu sasniegšanai, šajā lietā ir jāatbild kopā.
- 78 Attiecībā uz mērķiem, kuru sasniegšanai prasītājs atkārtotajā pieteikumā apgalvoja, ka Parlamentam bija jānosūta attiecīgie personas dati, ir jānošķir, pirmkārt, sabiedrības kontrole ar tiesību uz informāciju palīdzību pār to, kā tiek izmantoti publiskie līdzekļi, un, otrkārt, deputātu interešu iespējamā ietekme uz viņu balsojumiem par shēmu, proti, deputātu iespējamo interešu konfliktu identificēšana.
- 79 Pirmām kārtām, prasītājs norāda, ka viņa mērķis ir sniegt informāciju par shēmu rakstos presē un televīzijas pārraidēs, lai ļautu sabiedrībai piedalīties legītimās debatēs par shēmu, uzsverot it īpaši savu žurnālista funkciju demokrātiskā sabiedrībā.
- 80 Šajā kontekstā prasītājs tiesas sēdē apgalvoja, ka personas datu nosūtīšanas vajadzība ir jānovērtē, ņemot vērā Direktīvas 95/46 9. pantu, kurā paredzēti īpaši noteikumi attiecībā uz gadījumiem, kad šādu datu apstrāde ir veikta žurnālistikas nolūkiem, pamatojoties uz to, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir iekļauta atsauce uz Savienības tiesību aktiem datu aizsardzības jomā, tos citādi neprecizējot. Taču no Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkta kopsakarā ar tā 84. panta 1. punktu izriet, ka pieteikumā par lietas ierosināšanu ir jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus vai argumentus, izņemot gadījumus, kad šie pamati vai argumenti ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā (spriedums, 2010. gada 21. oktobris, *Umbach*/Komisija, T-474/08, EU:T:2010:443, 60. punkts), vai kad tie tieši vai netieši papildina pieteikumā par lietas ierosināšanu iepriekš izvirzītu pamatu un tiem ar to ir cieša saikne (skat. spriedumu, 2012. gada 29. novembris, *Thesing* un *Bloomberg Finance*/ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, 24. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā lietā tas tā nav, un šis novēloti izvirzītais arguments ir jānoraida kā nepieņemams.
- 81 Ciktāl prasītājs, lai pamatotu attiecīgo personas datu nosūtīšanas vajadzību, atkārtotajā pieteikumā atsauca uz tiesībām uz informāciju un tiesībām uz vārda brīvību, ir jākonstatē, ka ar to nepietiek, lai pierādītu, ka to deputātu vārdu nosūtīšana, kuri piedalās shēmā, ir vispiemērotākais pasākums salīdzinājumā ar citiem iespējamajiem pasākumiem viņa mērķa sasniegšanai un ka tas ir samērīgs ar šo mērķi.
- 82 Protams, ar saviem argumentiem prasītājs skaidri norādīja mērķus, kurus tas vēlas sasniegt, un iemeslus, kāpēc tas datu nosūtīšanu uzskata par vajadzīgu – būtībā, lai sagatavotu reportāžu par shēmu, kas ļautu Eiropas sabiedrībai iepazīties ar tās darbību un īstenot kontroli pār deputātiem, kuri to pārstāv. Tomēr, šādi rīkojoties, viņš nav izskaidrojis, kāpēc shēmā iesaistīto deputātu vārdu nosūtīšana ir vispiemērotākais līdzeklis, lai sasniegtu mērķi, kuru viņš sev ir izvirzījis, pretrunā prasībām, kas izriet no Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta, kā tas interpretēts spriedumā *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā (EU:T:2011:688, 30. un 34. punkts).
- 83 Prasītājs atkārtotajā pieteikumā tikai apstiprina, ka pasākumi, kuri vērsti uz to, lai ļautu sabiedrībai īstenot kontroli pār shēmas ietvaros veiktajiem publiskajiem izdevumiem, piemēram, budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra, neaizsargā pamattiesības, uz kurām viņš atsauca, proti, tiesības uz informāciju un iegūtās informācijas paziņošanu sabiedrībai, un ka tās nevar attaisnot attiecīgo datu neizpaušanu. Ir jākonstatē, ka šie elementi neļauj nedz konstatēt, kāpēc shēmā iesaistīto deputātu vārdu nosūtīšana ir vispiemērotākais pasākums, lai sasniegtu prasītāja mērķi, nedz kāpēc tā ir samērīga

ar šo mērķi. Vienkāršu apgalvojumu, ka nosūtīšana vislabāk nodrošinātu pamattiesību aizsardzību, nevar uzskatīt pat par ierobežota to dažādo iespējamo pasākumu izvērtējuma rezultātu, kurus varētu veikt, lai sasniegtu prasītāja mērķus.

- 84 Runājot par prasītāja argumentu, ka debates par shēmu jau pastāv, ņemot vērā pretrunas saistībā ar tās izveidi un finansēšanu, vai ka – pat ja šādas debates nepastāvētu – būtu vajadzīgs piekļūt deputātu vārdiem, lai veicinātu šādu debašu rašanos, prasītājs tikai atsaucas uz argumentiem, kuri attiecas uz viņa pieteikuma par piekļuvi dokumentiem mērķi. Ar šiem argumentiem nav iespējams pierādīt, ka attiecīgo datu nosūtīšana viņam ir vajadzīga, jo no tiem neizriet nekāda saikne ar pieprasītā pasākuma piemērotību vai samērīgumu, kā prasīts Savienības judikatūrā (šajā ziņā skat. spriedumu *Dennekamp* /Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 34. punkts). Turklāt debašu pastāvēšana par shēmu konkrēti par priekšrocībām, kuras tā uz publisko līdzekļu rēķina sniedz deputātiem, tāpat kā dažādie faktiskie apstākļi, uz kuriem prasītājs norāda, liecina, ka viņam jau ir precīza informācija par shēmas noteikumiem un darbību, kas ļauj viņam uzsākt vai izvērst tādas publiskas debates, kādas viņš vēlas ierosināt attiecībā uz shēmas pārvaldības pareizumu un finanšu riskiem, kurus tā rada Savienības budžetam. Papildus tam, ka nav sniegti pierādījumi par attiecīgo personas datu nosūtīšanas vajadzību, ir jākonstatē, ka dažādā informācija, ko sniedzis pats prasītājs, nenāk par labu apgalvojumam, ka esot vajadzīgs uzzināt shēmā iesaistīto deputātu vārdus, lai ziņotu par tās iespējamo negatīvo ietekmi uz publiskajiem līdzekļiem.
- 85 Turklāt tāds pats secinājums ir jāizdara, runājot par Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru – minētā tiesa esot nospriedusi, ka atteikums piekļūt vēlētas amatpersonas personas datus saturošai informācijai nav nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, ņemot vērā žurnālistu tiesības saņemt un izplatīt sabiedrības interesēs esošu informāciju. Šāds konstatējums nekādi neļauj noteikt, vai prasītāja pieprasītais pasākums ir vispiemērotākais, lai sasniegtu viņa mērķi, un vai tas ir samērīgs ar to.
- 86 Visbeidzot, šā sprieduma 82. punktā pausto secinājumu neietekmē arī argumenti, ka prasītājs esot skaidri norādījis uz saikni starp sava pieteikuma mērķi un vajadzību izpaust visus pieprasītos vārdus un ka viņš neesot varējis būt precīzāks savā pieteikumā, it īpaši runājot par deputātiem, kuri ir Prezidija locekļi, ņemot vērā daļējas izpaušanas iespēju, kura ir paredzēta Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktā. Nekas šajos argumentos neļauj pierādīt to deputātu vārdu nosūtīšanas vajadzību, kuri ir shēmas dalībnieki, kā prasīts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā.
- 87 Rezultātā ir jānorāda prasītāja argumenti par shēmā iesaistīto deputātu vārdu nosūtīšanas vajadzību, ņemot vērā mērķi informēt sabiedrību un iesaistīt to debatēs par šīs shēmas legitimitāti; tādējādi nav aizskarts Pamattiesību hartas 11. un 42. pants, kuri attiecas respektīvi uz vārda brīvību un tiesībām piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem.
- 88 Otrām kārtām, prasītājs uzskata, ka attiecīgo personas datu nosūtīšana ir vajadzīga, lai varētu noteikt, vai deputātu rīcību balsojumos par shēmu ir ietekmējušas viņu finansiālās intereses, un ka visu shēmā iesaistīto deputātu vārdu izpaušana ir vienīgais līdzeklis, ar kuru sabiedrība var saviem pārstāvjiem likt atbildēt par viņu rīcību saistībā ar shēmu.
- 89 Prasītāja argumentācija gan viņa atkārtotajā pieteikumā, gan viņa iesniegtajos procesuālajos dokumentos balstās uz vajadzību celt gaismā deputātu iespējamus interešu konfliktus.
- 90 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Parlaments, atbildot uz tiesas sēdē uzdotu jautājumu, apgalvoja, ka interešu konfliktu izpaušanu juridiskā ziņā nevar uzskatīt par personas datu apstrādes likumīgu mērķi Regulas Nr. 45/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tādējādi atkārtojot argumentu, kuru tas savā iebildumu rakstā bija izvirzījis, neatsaucoties uz minēto tiesību normu. Taču ir jākonstatē, ka Parlaments apstrīdētajā lēmumā nav norādījis, ka shēmā iesaistīto deputātu vārdu nosūtīšana būtu datu apstrāde, kas nav saderīga ar likumīgajiem mērķiem, kuriem tie ir iegūti. Tādējādi šis arguments jebkurā gadījumā ir jānorāda kā faktiem neatbilstošs, jo apstrīdētā lēmuma pamatojumā nav šāda konstatējuma.

- 91 Otrkārt, Eiropas Parlamenta deputātu Rīcības kodeksa finansiālo interešu un interešu konfliktu jomā 3. panta 1. punktā ir noteikts:

“Interesu konflikts ir, kad [deputātam] ir kādas personiskas intereses, kas varētu viņu mudināt neatbilstoši veikt deputāta pienākumus. Interesu konflikta nav, kad deputāts gūst kādu labumu no tā, ka viņš pieder sabiedrībai kopumā vai kādai lielai personu kategorijai.”

- 92 Tāpat var norādīt, ka saskaņā ar Eiropas Padomi interešu konflikts rodas situācijā, kurā publiskai amatpersonai ir personiskas intereses, kas var ietekmēt godīgu un objektīvu publiskās amatpersonas oficiālo pienākumu veikšanu vai var radīt iespaidu, ka tā ir ietekmēta; minētās personiskās intereses ietver jebkādu labumu amatpersonai pašai vai viņas ģimenei, viņas vecākiem, draugiem vai tuviniekiem, vai personām vai organizācijām, ar kurām viņai ir vai ir bijušas darījumu vai politiskas attiecības, kā arī jebkādas finansiālas vai civiltas saistības, kas ir publiskajai amatpersonai (skat. 2000. gada 11. maijā pieņemtā Ministru komitejas Ieteikuma dalībvalstīm R (2000) 10 par publisko amatpersonu rīcības kodeksiem 13. pantu).
- 93 Vēlētās amatpersonas gadījumā – kā to apgalvo prasītājs – interešu konflikts nozīmē, ka balsojumā par noteiktu jautājumu vēlētās amatpersonas rīcību var ietekmēt viņas personiskās intereses. Šajā lietā iespējama interešu konflikta izriet no fakta, ka deputāti ar savu balsojumu var grozīt shēmu vai izteikt savu nostāju par to veidā, kas nāk par labu viņu kā šīs shēmas labuma guvēju interesēm.
- 94 Lai celtu gaismā deputātu iespējamus interešu konfliktus, kad tie lemj par shēmu, ir jāzina to deputātu vārdi, kuri ir minētās shēmas dalībnieki, un apstākļi, ka šis interešu konflikts – kā to apgalvo Parlaments – esot neatraujami saistīts ar vēlētās asamblejas locekļa funkciju, neietekmē vērtējumu par to, vai personas datu nosūtīšana ir vajadzīga. Pats par sevi šis apstākļi nekādi nevar pierādīt, ka plānotā nosūtīšana nav vajadzīga. Tādējādi šāda nosūtīšana ir uzskatāma par vienīgo pasākumu, kas ļauj sasniegt prasītāja mērķi, un neviens cits pasākums nevar nodrošināt to deputātu identificēšanu, kuri atrodas iespējamā interešu konflikta situācijā. Tāpēc saistībā ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanu ir jāuzskata, ka šāda shēmas dalībnieku vārdu nosūtīšana ir vispiemērotākais pasākums un ka tā ir samērīga, lai noteiktu, vai deputātu intereses attiecībā uz shēmu var ietekmēt viņu balsojumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. un 34. punkts).
- 95 Tomēr šajā stadijā ir jāatzīmē, ka aplūkojamajā situācijā, kurā iespējama interešu konflikta izriet no deputātu rīcības balsojumā, tikai to deputātu identitātes atklāšana, kuri piedalās shēmā, pati par sevi nevar celt gaismā konfliktu. Papildus tam ir jākonstatē, kuri deputāti ir tikuši aicināti izteikties par shēmu balsojumā, jo Parlaments apgalvo, ka iespējamā interešu konflikta situācijā varētu atrasties tikai deputāti, kas piedalās shēmā un ir Prezidija locekļi, proti, tās struktūras, kura saskaņā ar Parlamenta apgalvoto nosaka shēmas pārvaldības kārtību.
- 96 Taču prasītājs atkārtotajā pieteikumā nav atsaucies tikai uz balsojumiem, kuru rezultātā tika grozīta shēmas pārvaldības kārtība, bet gan uz visiem balsojumiem, kuros Parlaments vai tā struktūras esot kaut kādā veidā lēmušas par shēmu. Tādējādi viņš atsauca uz privāto interešu iespējamo ietekmi uz deputātu rīcību balsojumos, deputātu nostāju, ar kuru viņi var ietekmēt veidu, kādā publiskie līdzekļi tiek izmantoti viņu labā, un to, ka nav cita līdzekļa kā shēmā iesaistīto deputātu vārdu izpaušana, lai atklātu kā vēlētās amatpersonas izmanto savas publiskās prerogatīvas attiecībā uz shēmu.
- 97 Atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu (skat. šā sprieduma 23. punktu), prasītājs Vispārējā tiesā iesniedza aktus, kuri pieņemti laikposmā no 2005. gada 1. oktobra un ar kuriem saskaņā ar viņa viedokli Parlaments plenārsēdē, Parlamenta Budžeta kontroles komiteja un Prezidijs bija grozījuši shēmu vai lēmuši par tās pārvaldību. Attiecībā uz plenārsēdi runa ir par šādiem dokumentiem: Eiropas Parlamenta 2007. gada 24. aprīļa Lēmumu 2008/497/EK, Euratom par Eiropas Savienības 2005. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (OV 2008, L 187, 1. lpp.); Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa Lēmumu 2009/185/EK, Euratom par Eiropas Savienības

2006. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (OV 2009, L 88, 1. lpp.); Eiropas Parlamenta 2009. gada 23. aprīļa Lēmumu 2009/628/EK, Euratom par Eiropas Savienības 2007. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (OV L 255, 1. lpp.), un Eiropas Parlamenta 2012. gada 10. maija Lēmumu 2012/544/ES, Euratom par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (OV L 286, 1. lpp.). Attiecībā uz Budžeta kontroles komiteju runa ir par šādiem dokumentiem: 2007. gada 8. marta ziņojuma projektu par grozījumiem Nr. 1 līdz Nr. 21 saistībā ar Eiropas Savienības 2005. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments; informatīvo dokumentu par komitejas nostāju attiecībā uz 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu un komitejas darbības kopsavilkumu attiecībā uz 2010. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu. Attiecībā uz Prezidiju runa ir par šādiem dokumentiem: 2005. gada 30. novembra lēmumu par shēmas pārvaldību; 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas pasākumiem (OV 2009, C 159, 1. lpp.); 2009. gada 9. marta lēmumu par brīvprātīgo pensiju fondu un 2009. gada 1. aprīļa lēmumu par brīvprātīgo pensiju fondu.

- 98 Vispirms, nav jāapskata Parlamenta 2005. gada 28. septembra Lēmums 2005/684/EK, Euratom, ar ko pieņem Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu (OV L 262, 1. lpp.), jo šis lēmums ir ārpus prasītāja iesniegtā pieteikuma par piekļuvi dokumentiem tvēruma, kas attiecas konkrēti uz sarakstu ar to deputātu vārdiem, kuri piedalās shēmā pēc 2005. gada septembra. Tas pats ir sakāms par Budžeta kontroles komitejas informatīvo dokumentu par komitejas nostāju attiecībā uz 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu un komitejas darbības kopsavilkumu attiecībā uz 2010. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, kuros ir tikai netiešas atsauces uz lēmumiem vai balsojumiem, tos precīzi neidentificējot.
- 99 Visbeidzot, iepazīstoties ar pušu atbildēm uz procesa organizatorisko pasākumu, ir jākonstatē, ka četri šā sprieduma 97. punktā minētie plenārsēdē pieņemtie lēmumi, no kuriem katrā ir ietverts lēmums, ar ko attiecībā uz Parlamenta priekšsēdētāju apstiprināta budžeta izpilde, un apsvērumi, kas iekļauti rezolūcijā, bija tāda balsojuma priekšmets, kurš attiecās uz pašiem izpildes apstiprināšanas lēmumiem un uz rezolūcijām. Parlaments tiesas sēdē nespēja sniegt precīzu atbildi uz jautājumu, vai attiecībā uz katru no šiem lēmumiem un rezolūcijām balsis tika nodotas kopumā vai atsevišķi par katru punktu vai noteiktu punktu grozījumu priekšlikumiem.
- 100 Parlamentam pēc tiesas sēdes rakstveidā uzdotie jautājumi attiecās it īpaši uz balsošanas kārtības precīzu noteikšanu par četriem iepriekš minētajiem plenārsēdē pieņemtajiem budžeta izpildes apstiprināšanas lēmumiem un četrām tiem pievienotajām rezolūcijām.
- 101 No Parlamenta atbildes izriet, ka katrs no šā sprieduma 97. punktā minētajiem četriem lēmumiem par budžeta izpildes apstiprināšanu un katra no četrām tiem pievienotajām rezolūcijām tika pieņemti ar plenārsēdes kopēju balsojumu, savukārt pirms balsojuma par rezolūcijām, kuras attiecās uz budžeta izpildes apstiprināšanu par 2005. finanšu gadu, kas notika 2007. gada 24. aprīlī, pirms balsojuma par 2006. finanšu gadu, kas notika 2008. gada 22. aprīlī, un pirms balsojuma par 2010. finanšu gadu, kas notika 2012. gada 10. maijā, tika veikts atsevišķs balsojums par rezolūcijas projektu grozījumiem un to konkrētiem punktiem. Attiecībā uz rezolūciju par 2005. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, rezolūcijas projekta 74.–84. punkts, kuri attiecas uz shēmu, bija atsevišķu balsojumu priekšmets un šajos balsojumos deputāti pauda savu nostāju. Attiecībā uz rezolūciju par 2006. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, 70.–73. punkts, kuri attiecas uz shēmu, tika pieņemti tādā pašā veidā. Tas pats attiecas uz rezolūciju par 2010. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu un tās 98. un 99. punktu, kuri attiecās uz shēmu.
- 102 No iepriekš minētā izriet, ka visiem deputātiem, kuri piedalījās plenārsēdē, bija tiesības lemt par shēmu 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī un 2012. gada 10. maijā.

- 103 Tādējādi, lai prasītājs varētu sasniegt savu mērķi, proti, celt gaismā deputātu iespējamus interešu konfliktus, Parlamentam būtu vajadzējis nosūtīt to deputātu vārdus, kuri piedalās shēmā un kuri piedalījās plenārsēdē šā sprieduma 102. punktā minētajos datumos, un kuri faktiski piedalījās balsojumos, kas notika šajos datumos, nevis tikai to deputātu vārdus, kuri piedalījās balsojumos, kas tika rīkoti saskaņā ar balsošanas procedūru pēc saraksta, kura paredzēta Parlamenta Reglamenta 180. pantā, kā to varētu ļaut noprast prasītāja paustais 2015. gada 2. februārī iesniegtajos apsvērumos. Neatkarīgi no tā, kāda balsošanas procedūra tika izmantota balsojumos par shēmu, visus deputātus, kuri faktiski balsoja un kuri piedalās shēmā, varēja ietekmēt viņu personīgās intereses, kas pastāv šajā ziņā (skat. šā sprieduma 102. punktu).
- 104 No iepriekš minētā izriet, ka nav jāpārbauda precīzā balsošanas kārtība Budžeta kontroles komitejā un Prezidijā, jo to locekļi ir arī plenārsēdes locekļi.
- 105 Treškārt, Parlaments apgalvo, ka būtībā ir neiespējami noteikt, vai deputātus, kad tiem ir jālemj par shēmu, ir patiesi ietekmējušas viņu pašu finansiālās intereses vai cits leģitīms vai neleģitīms motīvs, jo to deputātu identificēšana, kuri piedalās shēmā, nesniegtu nekādu informāciju par viņu balsojuma attiecībā uz shēmu subjektīvajiem motīviem.
- 106 Interese konfliktā jēdziens neattiecas tikai uz situāciju, kurā publiskai amatpersonai ir personiskas intereses, kas var faktiski ietekmēt oficiālo pienākumu veikšanu godīgā un objektīvā veidā, šajā gadījumā Parlamenta deputāta pienākumu, bet arī uz situāciju, kurā konkrētās intereses sabiedrībai var radīt iespaidu, ka tiek ietekmēta viņas oficiālo pienākumu veikšana godīgā un objektīvā veidā. Turklāt iespējamo interese konfliktu izpaušana nav vērsta tikai uz situācijām, kurās publiska amatpersona ir veikusi savus pienākumus ar mērķi apmierināt savas personīgās intereses, bet arī uz sabiedrības informēšanu par risku, ka publiska amatpersona var atrasties interese konfliktā, lai šīs amatpersonas, veicot savus oficiālos pienākumus, rīkotos objektīvi pēc tam, kad, ņemot vērā apstākļus, kuros tās atrodas, tās ir paziņojušas par iespējamo interese konfliktā situāciju, kas tās skar, un veikušas vai ierosinājušas pasākumus, lai novērstu minēto konfliktu. Tādējādi Parlamenta arguments ir nepamatots un ir jānoraida, jo turklāt ievēlētās amatpersonas balsojuma subjektīvos motīvus pēc savas būtības nav iespējams pārbaudīt.
- 107 Ceturtkārt, to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma 106. punktā, ir jānoraida Parlamenta arguments, ka prasītājs nav sniedzis pierādījumus par debatēm, kuras skar deputātu iespējamus interese konfliktus saistībā ar shēmu vai konkrētu deputātu rīcību.
- 108 Piektkārt, tāpat no šā sprieduma 91.–106. punktā izklāstītās argumentācijas secināms, ka noteikums, saskaņā ar kuru no Regulas Nr. 45/2001 – kā tā interpretēta spriedumā *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā (EU:T:2011:688, 34. un 35. punkts) – izrietot, ka personai, kas pieprasa personas datu nosūtīšanu, ir pienākums precīzi sniegt pierādījumus, kuri ļauj izdarīt secinājumus par šīs nosūtīšanas vajadzību, nevar radīt tādas sekas, pie kā novestu Parlamenta argumentācija.
- 109 Vispirms, pretēji tā apgalvotajam, ir jākonstatē, ka prasītājs ir norādījis iemeslus, kāpēc viņam ir jāuzzina, kuri deputāti ir shēmas dalībnieki, proti, it īpaši tāpēc, ka šādi var atklāt iespējamus interese konfliktus, kuri var ietekmēt viņu funkciju īstenošanu.
- 110 Turpinājumā, kaut arī Parlaments cenšas apgalvot, ka prasītājam, lai pamatotu nosūtīšanas vajadzību, bija pienākums precīzi sniegt visu informāciju, kas pierāda interese konfliktu pastāvēšanu, ir jākonstatē, ka, lai celtu gaismā deputātu iespējamus interese konfliktus saistībā ar viņu balsojumu par shēmu, prasītājs varēja aprobežoties tikai ar parādīšanu, ka minētie deputāti atradās šādā situācijā, pamatojoties uz to, ka viņi bija gan deputāta statusā, gan shēmas dalībnieka statusā. Interese konfliktā jēdziens attiecas uz situācijām, kurās sabiedrībai var šķist, ka attiecīgās intereses ietekmē oficiālo funkciju neatkarīgu un objektīvu īstenošanu (skat. šā sprieduma 106. punktu), un tāpēc nav jāpierāda,

ka attiecīgās funkcijas nav īstenotas objektīvi. Konkrēti prasītājam nevar pārnest, ka viņš pats pirms attiecīgo deputātu vārdu pieprasīšanas nav identificējis struktūru, kurai Parlamentā bija uzdevums lemt par shēmu un tādējādi – attiecīgo deputātu grupu.

- 111 Pretēja interpretācija nozīmētu, ka prasītājam vispirms būtu jāpieprasa piekļuve dokumentiem, kuros ir norādītas struktūras, kurās ir notikuši balsojumi par shēmu, un pēc tam, ņemot vērā iegūto rezultātu, būtu jāpieprasa piekļuve dokumentiem, kuros identificēti deputāti, kas faktiski ir piedalījušies balsojumā par šo jautājumu, un visbeidzot – dokumentiem, kuros identificēti deputāti, kas piedalās shēmā. Neviena Regulas Nr. 1049/2001 tiesību norma neuzliek personai, kas pieprasa piekļuvi Savienības iestādes vai struktūras rīcībā esošiem dokumentiem, ievērot šādu procedūru, un tā neizriet arī no Regulas Nr. 45/2001 piemērošanas attiecībā uz personas datus saturošiem dokumentiem.
- 112 Sestkārt, Parlaments apgalvo, ka intereses, saistībā ar kurām ir pieprasīta to deputātu vārdu nosūtīšana, kuri piedalās shēmā, balstās tikai uz tā žurnālista izdarīto vērtējumu, kurš pieprasa piekļuvi dokumentiem – proti, šajā lietā prasītāja –, nevis uz objektīviem iemesliem. Šādi rīkojoties, Parlaments aizmirst, ka prasītājs atsaucas uz iespējamu interešu konflikta situāciju, kurā atrodas shēmā iesaistītie deputāti saistībā ar viņu balsojumu – tas nav noteiktas situācijas subjektīvs vērtējums, bet gan konstatējums, ka pastāv risks, vai attiecīgie deputāti savus oficiālos pienākumus īsteno godīgi un objektīvi.
- 113 Tādējādi no šā sprieduma 88.–112. punkta izriet, ka Parlaments ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītājs nav pierādījis vajadzību nosūtīt to shēmā iesaistīto deputātu vārdus, kuri kā plenārsēdes dalībnieki bija faktiski piedalījušies balsojumos par shēmu, kas notika 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī, un 2012. gada 10. maijā, ņemot vērā mērķi celt gaismā iespējamus interešu konfliktus.
- 114 Taču ir jāturpina izvērtēt prasības pieteikums, analizējot argumentus, kas attiecas uz Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētā otrā kumulatīvā personas datu nosūtīšanas nosacījuma piemērošanu, proti, ka nav pamata pieņemt, ka to deputātu vārdu nosūtīšana, kuri, būdami shēmas dalībnieki, piedalījās plenārsēdē un balsoja par shēmu, varētu ierobežot šo personu likumīgās intereses.
- Par Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētā nosacījuma piemērošanu, kas attiecas uz to, ka nav likumīgu interešu aizsargāt deputātu privāto dzīvi
- 115 Pamata otrā daļa ir iedalīta trīs iebildumos, kuri pārklājas. Ar pirmo iebildumu prasītājs apgalvo, ka deputātiem nav likumīgu interešu uz viņu privātās dzīves aizsardzību Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta izpratnē, jo viņu rīcība ir pakļauta būtiskai sabiedrības kontrolei. Ar otro pamatu viņš pauž uzskatu, ka apstrīdētajā lēmumā Parlaments nav pamatojis faktu, ka pieprasīto dokumentu izpaušana aizskartu deputātu likumīgās intereses. Ar trešo iebildumu viņš apgalvo, ka, pat ja Parlaments pamatoti ir uzskatījis, ka pieprasītā informācija attiecas uz tā deputātu privāto sfēru, ar to nepietiekot, lai to aizsargātu kā likumīgu interesi atbilstoši Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktam, kurā ir prasīta attiecīgo interešu samērošana.
- 116 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru ir prasīts, lai pēc tam, kad ir pierādīta personas datu nosūtīšanas vajadzība, Savienības iestāde vai struktūra, kurā ir iesniegts pieteikums par piekļuvi šādus datus saturošiem dokumentiem, samēro attiecīgo pušu dažādās intereses un pārliecinās, vai nav pamata pieņemt, ka varētu tikt aizskartas datu subjekta likumīgās intereses, kā noteikts Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 78. punkts, un *Dennekamp*/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 30. punkts).

- 117 Šī prasība nozīmē, ka Savienības iestādei vai struktūrai, kurā pieteikums iesniegts, ir jāatsaka personas datu nosūtīšana, ja tiek konstatēts, ka pastāv jebkāds iemesls uzskatīt, ka datu nosūtīšana aizskartu datu subjektu likumīgās intereses.
- 118 Pirmkārt, visa prasītāja argumentācija, kura attiecas uz pirmā pamata otro daļu, balstās uz premisu, ka deputātu pienākumu publiskā rakstura un viņu statusa dēļ viņu likumīgās intereses nerada tādas pašas tiesības uz aizsardzību kā tādu personu intereses, kuras nav publiskas personas. Esot jānošķir tās deputātu intereses, kuras ietilpst publiskajā sfērā un kuru aizsardzības līmenis, veicot samērošanu ar interesēm nosūtīt personas datus, ir zemāks, un tās deputātu intereses, kuras ietilpst privātajā sfērā un kuras ir jāaizsargā.
- 119 Kā Parlaments to atzīst, publisko personu privātās un publiskās sfēras nošķiršana, uz kuru atsaucas prasītājs, ir būtiska, lai noteiktu to personas datu aizsardzības līmeni, uz kuru viņām ir tiesības, pamatojoties uz Regulu Nr. 45/2001, pat ja šajā regulā tas nav paredzēts. Būtu nepareizi pieprasījumu nosūtīt personas datus izvērtēt vienā un tajā pašā veidā neatkarīgi datu subjekta identitātes. Publiska persona ir izvēlējusies atklāties trešajām personām, it īpaši plašsaziņas līdzekļiem, un ar to starpniecību – lielākai vai mazākai sabiedrības daļai atkarībā no viņas darbības jomas; šāda izvēle gan nekādi nenozīmē, ka, lemjot par šo personu skarošu datu nosūtīšanu, ir jāuzskata, ka minētās personas likumīgās intereses nekad netiek aizskartas. Tādējādi publiska persona jau vispārīgi ir akceptējusi, ka noteikti viņas personas dati tiek izpausti sabiedrībai, vai pat ir mudinājusi šādi rīkoties vai pati šādi rīkojusies. Tāpēc šie apstākļi ir jāņem vērā, lai novērtētu risku, ka tiks aizskartas publiskas personas likumīgās intereses Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta piemērošanas kontekstā, un lai šīs intereses samērotu ar vajadzību nosūtīt personas datus.
- 120 Šajā saistībā, lai konkrētajā lietā novērtētu risku, ka tiks aizskartas deputātu likumīgās intereses, kurās nenoliedzami ietilpst noteikti profesionālās darbības aspekti, piemēram, atalgojuma elementi, ir īpaši jāņem vērā saikne starp attiecīgajiem personas datiem, proti, to deputātu vārdiem, kuri ir shēmas dalībnieki un kuri ir piedalījušies balsojumos par to, un šo deputātu mandātu. Iespēja piedalīties shēmā ir tikai deputātiem. Tādējādi Parlamenta deputāta mandāts ir pirmais obligātais nosacījums, lai gūtu labumu no papildu pensijas, kas ieviesta ar shēmu. Šā būtiskā iemesla dēļ attiecīgie personas dati ietilpst deputātu publiskajā sfērā.
- 121 Ņemot vērā šo īpašību, kura ierobežo shēmas tvērumu, attiecinot to tikai uz deputātiem, apstāklis, ka dalība shēmā ir fakultatīva un izriet no brīvprātīgas pievienošanās, nevis automātiski no mandāta, vai to, ka papildu pensija tiek saņemta pēc mandāta beigām – šis apstāklis turklāt attiecas uz jebkuru vecuma pensiju – nav izšķirošs, lai personas datus uzskatītu par deputātu privātajā sfērā ietilpstošiem. Tāpat ir jāņem vērā ne tikai saikne ar deputāta mandātu, bet arī visa par shēmas darbību prasītāja sniegtā informācija, kuru Parlaments neapstrīd un kuru apstiprina lietas materiāli, proti, fakts, ka Parlaments finansē divas trešdaļas no veiktajām iemaksām, ka Parlaments sedz shēmas deficītus, un tas, ka Parlaments ir apņēmies segt visus shēmai radušos zaudējumus – kas saskaņā ar prasītāja viedokli nodrošina, ka deputāti, kuri ir shēmas dalībnieki, saglabā iegūtās pensijas tiesības. Ir runa par aspektiem, kuri apstiprina konstatējumu, ka attiecīgie personas dati ietilpst deputātu publiskajā sfērā, jo tie liecina par būtiskām Parlamenta finansiālām un juridiskām saistībām attiecībā uz shēmu.
- 122 Ir jāņem arī vērā judikatūra, saskaņā ar kuru, pirmkārt, shēma ir daļa no tiesību normām, kuru mērķis vispārējās interesēs ir nodrošināt deputātu finansiālo neatkarību, un, otrkārt, lēmumi, kurus saistībā ar to ir pieņēmušas kompetentās Parlamenta struktūras, ir uzskatāmi par iekšējiem organizatoriskiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt atbilstošu tā darbību, un uz tiem šajā ziņā ir attiecināmas publiskās varas prerogatīvas, kuras tam ir piešķirtas, lai tas varētu veikt savu uzdevumu, tādējādi no shēmas izrietošās tiesības un pienākumi ir publisko tiesību jomā (šajā ziņā skat. spriedumus *Purvis* /Parlaments, minēts 26. punktā, EU:T:2011:600, 60. un 61. punkts, un 2013. gada 13. marts, *Inglewood* u.c./Parlaments, T-229/11 un T-276/11, Krājums, EU:T:2013:127, 61. punkts).

- 123 Runājot par Parlamenta argumentu, saskaņā ar kuru iemaksas shēmā attiecas uz deputātu privāto finansiālo situāciju – tas ir jānoraida, ņemot vērā saikni, ko ir iespējams konstatēt starp shēmas finansiālajiem aspektiem, no kuriem daļa ir iemaksas, un deputātu publisko sfēru. Šis pamatojums attiecas arī uz Parlamenta argumentu, saskaņā ar kuru ir jānošķir deputātu rīcība balsojumā, kas vienmēr esot daļa no viņu publiskās sfēras, un viņu dalība shēmā, kas saskaņā ar Parlamenta viedokli ietilpstot viņu privātajā sfērā. Turklāt to deputātu vārdu nosūtīšana, kuri ir shēmas dalībnieki, ļauj atklāt tikai viņu dalību tajā un netiek izpausta informācija par viņu finansiālo situāciju, it īpaši viņu mantu, uzkrājumiem vai instrumentiem, kuros ir ieguldīti shēmā iemaksātie līdzekļi.
- 124 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka, veicot attiecīgo interešu samērošanu, to shēmā iesaistīto deputātu likumīgo interešu aizsardzības līmenim, kuras ietilpst viņu publiskajā sfērā, ir jābūt zemākam, nekā aizsardzības līmenim, kurš saskaņā ar Regulas Nr. 45/2001 loģiku attiecas uz viņu privātajā sfērā ietilpstošajām interesēm.
- 125 Otrkārt, ir jāatgādina, ka pat šajā kontekstā personas dati tiek nosūtīti tikai tad, ja nav pamata pieņemt, ka varētu tikt aizskartas datu subjekta likumīgās intereses. Tomēr zemākais to deputātu vārdu aizsardzības līmenis, kuri piedalās shēmā, nozīmē, ka svarīgāka nozīme tiek piešķirta interesēm, kas ir nosūtīšanas mērķa pamatā.
- 126 Kā to apgalvo prasītājs, deputātu iespējamo interešu konfliktu celšana gaismā, kas ir pieprasīto datu nosūtīšanas mērķis, ļauj stingrāk kontrolēt deputātu rīcību un tādas Savienības iestādes funkcionēšanu, kura pārstāv dalībvalstu iedzīvotājus, kā arī uzlabot tās darbības pārredzamību. Pretēji tam, ko Parlaments puda tiesas sēdē, arī šādas intereses var ņemt vērā samērošanas ietvaros, kura jāveic, piemērojot Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktu (skat. šā sprieduma 61.–63. punktu). Tāpēc, ņemot vērā šeit minēto interešu svarīgumu, kuras ir vērstas uz to, lai nodrošinātu Savienības pareizu darbību, palielinot pilsoņu leģitīmo uzticēšanos iestādēm, ir jākonstatē, ka attiecīgo personas datu nosūtīšana nevar aizskart shēmā iesaistīto deputātu likumīgās intereses, kā tās ir definētas šā sprieduma 120. un 121. punktā.
- 127 Attiecīgo interešu samērošanas rezultātā tādējādi vajadzēja atļaut to deputātu vārdu nosūtīšanu, kuri piedalās shēmā un kuri ir piedalījušies balsojumos par to, jo Parlaments nevar tiesiskā veidā pamatot, ka pastāv juridiski saistoša prezumpcija par labu to datu subjektu likumīgajām interesēm, kurus skar nosūtāmie personas dati. Nekas Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkta tekstā neliek atzīt šādu prezumpciju, jo personas datu nosūtīšanas pieprasījuma izvērtēšana prasa samērot attiecīgās intereses pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējs ir pierādījis, ka minēto datu nosūtīšana ir vajadzīga (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/*Bavarian Lager*, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 79. punkts, un *Dennekamp* /Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 34. punkts); šis nosacījums ir interpretējams šauri, un tas uzliek pieteikuma iesniedzējam pienākumu sniegt skaidru un likumīgu pamatojumu tam, ka pastāv vajadzība, uz kuru viņš atsaucas. Turklāt Parlaments, lai pamatotu šādas prezumpcijas pastāvēšanu, kļūdaini atsaucas uz Regulu Nr. 1049/2001, norādot, ka tā pieļaujot atkāpes no tiesībām uz pārredzamību. Kaut arī Regulā Nr. 1049/2001 ir paredzēts izņēmums no tiesībām uz piekļuvi dokumentiem situācijās, kurās izpaušana varētu kaitēt personas privātajai dzīvei vai neaizskaramībai, tādējādi padarot piemērojamu Regulu Nr. 45/2001, tas nekādi nerada prezumpciju par labu to personu likumīgajām interesēm, kuru personas dati ar pēdējo no minētajām regulām tiek aizsargāti.
- 128 Runājot par pārējiem Parlamenta izvirzītajiem argumentiem, tā paustā kritika par prasītāja pieprasīto pasākumu samērīgumu ir neiedarbīga. Parlaments, šādi rīkojoties, apšaubā, vai shēmā iesaistīto deputātu vārdu nosūtīšana ir vajadzīga, lai sasniegtu prasītāja mērķus, nevis attiecīgo interešu samērošanu.
- 129 Pārējie Parlamenta argumenti ir jānoraida kā nepamatoti. Tas attiecas uz tā apgalvojumu, ka, ja tiktu akceptēti prasītāja argumenti, deputātiem vairs nebūtu tiesību uz viņu privātās dzīves aizsardzību, un uz apgalvojumu, ka personas datu nosūtīšana apdraudētu viņu mandāta neatkarību. Nav sniegti nekādi nopietni pierādījumi, lai pamatotu šādus apgalvojumus, turpretim ir jāuzsver, ka informācijas apmērs,

kas tiktu izpausts, nosūtot attiecīgos datus, būtu ierobežots, un nekādi nav iespējams saprast, kādā veidā tiktu aizskarta deputāta mandāta neatkarība, ja fakts par viņa dalību shēmā būtu zināms sabiedrībai. Tas pats attiecas uz argumentu, ka deputāti varētu saņemt sabiedrības kritiku saistībā ar iespējamo interešu konfliktu. Tā kā šāds konflikts ir neatraujami saistīts ar Parlamenta deputāta pienākumiem, iespējamo kritiku jau var paust jebkura persona, kura ir daļa no sabiedrības un kura zina par problēmām, kas saistītas ar shēmu, pat ja šī persona nav precīzi informēta par to deputātu vārdiem, kuri iespējams atrodas šādā interešu konflikta situācijā. Turklāt ir jākonstatē, ka prasītājs pārstāv šādu kritisku viedokli dažādajos procesuālajos dokumentos.

- 130 Tādējādi ir jākonstatē, ka Parlaments ir pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka to deputātu vārdu nosūtīšana, kuri piedalās shēmā un kuri piedalījušies balsojumā par šo shēmu, aizskartu viņu likumīgās intereses.
- 131 Ir jāturpina prasības pieteikuma izvērtēšana, jo kļūda vērtējumā, kuru Parlaments pieļāvis, piemērojot abus Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzētos kumulatīvos nosacījumus, attiecas tikai uz plenārsēdes dalībniekiem, kuri ir balsojuši par shēmu 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī un 2012. gada 10. maijā, taču neskar tos deputātus, kuri ir atturējušies, un tos, kuri vēl nepildīja vai vairs nepildīja deputāta pienākumus, it īpaši tāpēc, ka viņu mandāts bija beidzies jau iepriekš – ieskaitot arī tos deputātus, kuri bija izmantojuši savas tiesības uz pensiju.

Par otro pamatu, kas attiecas uz pamatojuma neesamību

- 132 Būtībā prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma secinājums, saskaņā ar kuru pienākums aizsargāt privāto dzīvi saistībā ar personas datiem prevalē pār pārredzamības noteikumu, ir kļūdainais pamatojuma neesamības dēļ. Parlaments neesot izskaidrojis, kā pieprasīto dokumentu izpaušana konkrēti un faktiski aizskar to deputātu privāto dzīvi, kuru vārdi ir atrodami šajos dokumentos.
- 133 Ir jāatgādina, ka, ja attiecīgā iestāde nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publikot, tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski aizskart intereses, ko aizsargā kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas (spriedumi *Zviedrija/MyTravel* un *Komisija, minēts 35. punktā, EU:C:2011:496, 76. punkts*, un 2012. gada 28. marts, *Egan un Hackett/Parlaments, T-190/10, EU:T:2012:165, 90. punkts*). Šāds skaidrojums nevar sastāvēt tikai no vienkārša apgalvojuma, ka piekļuve noteiktiem dokumentiem aizskartu tiesības uz privāto dzīvi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (spriedums *Egan un Hackett/Parlaments, minēts iepriekš, EU:T:2012:165, 90. punkts*).
- 134 Ir jāatgādina arī, ka, ja ar Regulu Nr. 1049/2001 pamatota pieteikuma mērķis ir iegūt piekļuvi dokumentiem, kuros ir personas dati, tad ir pilnībā piemērojamas Regulas Nr. 45/2001 normas, to skaitā tās 8. pants (spriedumi *Komisija/Bavarian Lager, minēts 4. punktā, EU:C:2010:378, 63. punkts*, un *Dennekamp/Parlaments, minēts 4. punktā, EU:T:2011:688, 26. punkts*).
- 135 Tādējādi, ja – kā šajā lietā – pieteikumam par piekļuvi dokumentiem ir piemērojams Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punkts, pārbaude, vai ir konkrēti un faktiski aizskartas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu aizsargātās intereses, pārklājas ar izvērtējumu, vai pastāv risks, ka ar datu nosūtīšanu tiks aizskartas datu subjekta likumīgās intereses, jo likumīgas intereses, uz kurām attiecas 8. panta b) punkts iekļauj arī personas privāto dzīvi un neaizskaramību, kuras šādu datu nosūtīšana var aizskart, atklājot sabiedrībai noteiktus to aspektus.
- 136 Turklāt no judikatūras izriet, ka LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tajā ir skaidri un nepārprotami jānorāda iestādes, kas ir izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu īstenot savu pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot

lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā tiesību akta saturu, norādīto motīvu būtību un akta adresātu vai citu personu, uz kurām tas attiecas tieši un individuāli, iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, Krājums, EU:C:2007:75, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 137 Saskaņā ar prasītāja viedokli apstrīdētajā lēmumā neesot sniegts pamatojums attiecībā uz jautājumu, kā pieprasīto dokumentu izpaušana konkrēti un faktiski kaitēs to deputātu privātajai dzīvei, kuri piedalās shēmā.
- 138 Apstrīdētajā lēmumā Parlaments apgalvoja, ka neesot samērīgi atļaut attiecīgo personas datu nosūtīšanu, ņemot vērā datu subjekta likumīgo interešu svarīgumu. Tas puda savu viedokli, ka deputātu likumīgo interešu tvērums, protams, ir šaurāks salīdzinājumā ar privātpersonām, kuras nepilda publiskus uzdevumus, taču tas apgalvoja, ka šajā lietā ir piemērojami Regulā Nr. 45/2001 paredzētie aizsardzības mehānismi un ka deputātiem ir likumīgas intereses, lai attiecīgie dati netiktu izpausti, jo tie ir daļa no viņu privātās sfēras un tādējādi ir uzskatāmi par aizsargājamu likumīgu interesi tāpat kā dati par viņu personīgo finansiālo situāciju. Saskaņā ar tā viedokli pensiju iemaksas un no tām izrietošās tiesības uz pensiju vienmēr ir privāti jautājumi un saiknei ar deputāta mandātu vai shēmas finansējuma veidu nav nozīmes. Turpinājumā Parlaments puda uzskatu, ka pretējā gadījumā prasītāja pieņēmums attiektos uz visiem publiskajā pārvaldē nodarbinātajiem. Tas atkārtoja savu viedokli, saskaņā ar kuru attiecīgo personas datu nosūtīšana, pamatojoties uz plašsaziņas līdzekļu un sabiedrības vispārēju interesi par deputātu finansiālo situāciju, neesot samērīga, ja vien netiek pieņemts, ka plašsaziņas līdzekļiem ir piekļuve visiem deputātu un pat ierēdņu privātajiem datiem, kuri saistīti ar publiskiem izdevumiem. Tas apstrīdēja prasītāja nostāju, saskaņā ar kuru pieprasīto dokumentu izpaušana būtu piemērotāka nekā pasākumi, kuri vērsti uz sabiedrības kontroles nodrošināšanu pār publiskiem izdevumiem. Tas secināja, ka, ņemot vērā šos aspektus, deputātu likumīgajām interesēm ir jāprevalē pār iespējamo vajadzību nosūtīt attiecīgos datus.
- 139 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka risks, ka deputātu likumīgās intereses – un tādējādi viņu privātā dzīve – tiks aizskartas, izriet no fakta, ka attiecīgie personas dati, kuri ir daļa no deputātu privātās sfēras, ir uzskatāmi par aizsargājamu likumīgu interesi, jo tie attiecas uz deputātu personisko finansiālo stāvokli un no tā izriet, ka pensiju iemaksas un tiesības uz pensiju ir privāti jautājumi. Pārējie Parlamenta apsvērumi, kas izdarīti, samērojot attiecīgās intereses, un izklāstīti šā sprieduma 138. punktā, neattiecas uz risku, ka aizskartas deputātu likumīgās intereses vai privātā dzīve.
- 140 Tā kā pārbaude, vai ir konkrēti un faktiski aizskartas ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu aizsargātās intereses, pārklājas ar Regulas Nr. 45/2001 8. panta b) punktā paredzēto izvērtējumu, vai pastāv risks, ka ar datu nosūtīšanu tiks aizskartas datu subjekta likumīgās intereses, ir jākonstatē, ka Parlaments ir veicis minēto izvērtējumu, uzsverot, ka attiecīgie personas dati ir daļa no deputātu privātās sfēras, uz kuru attiecas augstāks aizsardzības līmenis saskaņā ar minēto regulu, un ka tie tāpēc ir jāaizsargā kā likumīgas intereses. Tas norādīja, ka iemaksas pensiju shēmā un no tām izrietošās tiesības uz pensiju ir privātas lietas neatkarīgi no attiecīgās shēmas un veida, kā tā tiek finansēta, ka no shēmas izrietošā vecuma pensija tiek saņemta pēc mandāta beigām un ka deputātiem ir jāveic būtiska personīga finansiāla iemaksa, kuru tas neatlīdzina.
- 141 Ir taisnība, ka Parlamenta argumentācija apstrīdētajā lēmumā ir relatīvi īsa, taču tā ļauj gan lēmuma adresātam, gan Vispārējai tiesai saprast iemeslus, kāpēc Parlaments ir izdarījis secinājumu, ka pastāvēšot risks, ka tiks aizskartas deputātu likumīgās intereses gadījumā, ja attiecīgo personas datu nosūtīšana tiktu atļauta. Šāds vērtējums obligāti ietver vērtējumu, ka konkrēti un faktiski tiks nodarīts kaitējums deputātu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, tāpēc ir jānoraida prasītāja ļoti maz izvērstā argumentācija.

¹⁴² Tādējādi ir jānoraida prasības otrais pamats.

¹⁴³ No visa iepriekš minētā izriet, ka prasībai nav priekšmeta, ciktāl ar to tiek pieprasīta piekļuve 65 deputātu vārdiem, kuri piedalās shēmā un kuri ir prasītāji lietās, kurās pieņemts rīkojums *Albertini u.c.* un *Donnelly/Parlaments*, minēts 25. punktā (EU:T:2010:519), un spriedums *Purvis/Parlaments*, minēts 26. punktā (EU:T:2011:600), ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ciktāl Parlaments ir atteicis piekļuvi deputātu vārdiem, kuri piedalās shēmā un kuri kā plenārsēdes dalībnieki ir faktiski balsojuši par shēmu balsojumos, kas notika 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī un 2012. gada 10. maijā, un ka prasība pārējā daļā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

¹⁴⁴ Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr saskaņā ar šā paša panta 2. un 3. punktu, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

¹⁴⁵ Tā kā Parlamentam spriedums lielākajā tā daļā ir nelabvēlīgs, tas sedz savus tiesāšanās izdevumus un trīs ceturtdaļas no prasītāja tiesāšanās izdevumiem. Prasītājs sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu pats.

¹⁴⁶ Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam iestādes un dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Šajā lietā EDAU, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) nav jālemj par prasību atcelt Parlamenta 2012. gada 11. decembra Lēmumu A (2012) 13180, ar ko *Gert-Jan Dennenkamp* ir atteikta piekļuve atsevišķiem dokumentiem par atsevišķu Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve 65 Parlamenta deputātu vārdiem, kas ir prasītāji lietās, kurās pieņemts 2010. gada 15. decembra rīkojums *Albertini u.c.* un *Donnelly/Parlaments* (T-219/09 un T-326/09, Krājums, EU:T:2010:519) un 2011. gada 18. oktobra spriedums *Purvis/Parlaments* (T-439/09, Krājums, EU:T:2011:600);
- 2) atcelt Lēmumu A (2012) 13180, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve to deputātu vārdiem, kuri ir Parlamenta papildu pensiju shēmas dalībnieki un kuri kā Parlamenta plenārsēdes dalībnieki faktiski piedalījās balsojumos par papildu pensiju shēmu, kas notika 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī un 2012. gada 10. maijā;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus un trīs ceturtdaļas no *G.-J. Dennekamp* tiesāšanās izdevumiem;
- 5) *G.-J. Dennekamp* sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem;

**6) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU), Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste
sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.**

Dittrich

Schwarcz

Tomlejnović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 15. jūlijā.

[Paraksti]